

Công Chúa Siêu Quậy Và Ác Ma Học Đường

Contents

Công Chúa Siêu Quậy Và Ác Ma Học Đường	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	6
5. Chương 5	9
6. Chương 6	13
7. Chương 7	15
8. Chương 8	17
9. Chương 9	19
10. Chương 10	20
11. Chương 11	21
12. Chương 12	22
13. Chương 13	24
14. Chương 14	26
15. Chương 15	27
16. Chương 16	27
17. Chương 17	29
18. Chương 18	32
19. Chương 19	37
20. Chương 20	41
21. Chương 21	49
22. Chương 22	51
23. Chương 23	55
24. Chương 24	59
25. Chương 25	60
26. Chương 26 - End	64

Công Chúa Siêu Quậy Và Ác Ma Học Đường

Giới thiệu

Nguyệt tử hàn 17 tuổi thiên kim tiểu thư tập đoàn thời trang lớn nhất cả nước, trù du côn đứng đầu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cong-chua-sieu-quay-va-ac-ma-hoc-duong>

1. Chương 1

Chap1: ma nữ là tôi thiên sứ 2 mặt.

Tại trường phổ thông dân lập TAW có một cô gái đứng ở giữa sân mái tóc cắt ngắn đầy cá tính và gương mặt tựa thiên sứ mỗi tay một chồng sách lơ lửng lên trời đó chẳng là ai khác ngoài thiên kim đại tiểu thư tập đoàn thời trang đứng hàng đầu châu á . Cô không ngừng van xin thảm thiết :

- thầy ơi tha cho em đi mà thầy em mệt quá thầy ơi trời ơi nắng quá thầy ơi thân em như cây tre làm sao mà em chịu nổi hả thầy thầy nở lòng nào tuyệt tình như thế . Hồi sáng là tại bạn kiếm chuyện với em trước mà thầy em chỉ tát bạn có mấy chục cái thôi mà thầy tha cho em đi mà thầy em hứa sẽ chú ý hơn sẽ kg tái phạm đâu thầy ơi em hứa hôm nay kg tái phạm đâu thầy còn ngần ngại mai thì em kg biết thầy ơi tha cho em đi thầy ơi

Thầy lâm rít lên :

- em có biết đây là lần thứ mấy em nói câu này kg hả!

- mới có lần thứ 205 chứ nhiều thầy!!!

-em còn dám nói nữa hả !!!

Nguyệt tử hàn đưa gương mặt thiên sứ ngây thơ vô tội nhìn thầy lâm :

- thì thầy hỏi mà thầy!!!

- hừ nguyệt tử hàn em giỏi lắm đứng hết tiếc cho tôi !!!

Thầy lâm tức giận bỏ về lớp tử hàn gọi :

- thầy ui đừng mà thầy thầy ui !!!

Tử hàn nghiêng rằng :

- trần hoàng lâm thầy giỏi lắm em sẽ cho thầy biết thế nào là lợi hại !!!

Thầy lâm đi đến cầu thang vì không để ý nên té lăn cù mèo tử hàn cười nắc nẻ :

- há há há đáng đời chưa ông già

Thầy trừng mắt nhìn cô :

- em nói cái gì hả ?

Thay đổi 360 độ gương mặt thiên sứ tỏ vẻ lo lắng :

- thầy ui thầy có sao hông thầy có gãy cổ gãy tay chân chấn thương sọ não gì hông thầy !!!

- cảm ơn em tôi vẫn còn sống !!!

Trong trường ngoài thầy lâm ra thì chẳng ai dám đụng đến tử hân cả hồi mấy tháng trước thôi thầy dạy toán bị cô làm tức đến lên cơn tim phải nhập viện đến bây giờ vẫn chưa thể trở lại trường nói chung vv.....và....,vv. Ra chơi nhận bài kiểm tra cô lại nhận thêm một con 1 không những không bùm mà ngược lại cô còn vui như vớ được vàng :

- há há tháng này sưu tầm được 18 con một hơn tháng rồi 3 con có tiến bộ nha

Nhớ lại chuyện vừa nãy tử hân cầm cây pa thích thú :

- khà khà thầy chuẩn bị tinh thần đi sửa xe đi !!!!

Cô lên ra bãi đỗ xe tiến về chiếc ô tô con màu đen cô lại nhìn sang chiếc bên cạnh cũng y chang như thế:

- quái xe ông thầy chết tiệt đó là cái xe nào kệ bà nó phá luôn 2 chiếc coi như tên kia xấu số !!!

Nhưng chỉ vừa mới hoàn thành một tác phẩm duy nhất thì có người ra bãi đỗ cô nhanh chóng trốn núp sau một chiếc xe khác . Hai người con trai đi ra dừng trước kiệt tác của cô , một tiếng hét lớn :

- ôi chuyện gì xảy ra với cái xe của tôi thế này.

Tử hân bĩu môi :

- chán thật hóa ra đó kg phải !!! Ông thầy chết tiệt xem như ông gặp may

[img]/img]

Một tên tóc đen gương mặt run run như muốn khóc “he he cảm động wá đó mà ” 4 bánh xe đều đẹp lép (tất nhiên bị chọc thủng không đẹp mới lạ) trên các cửa kính vô số hình con heo con gà con vịt được chạm khắc một cách điêu luyện có cả bức chân dung nàng monalida cũng được chạm khắc ở thành xe . Đây có thể nói là kiệt tác có một không hai trên thế giới do nghệ nhân thiên tài nguyệt tử hân ta đây . Còn tên tóc trắng bên cạnh cũng lắc đầu miệng không giấu được nụ cười , tên tóc đen chỉ vào bức tranh nàng monalida :

- cái quái gì thế này !!

Tên tóc trắng chau mày rồi nói :

- nó giống bức tượng đa-vít ấy!! -ừ cũng tựa tựa!

Tử hân chớp mắt cô vẽ monalida sao lại ra tượng đa-vít chứ. Điều này khẳng định khả năng biến hoá của cô thật thâm hậu nha , tử hân thầm đắc ý với tài năng của mình

Tên tóc trắng nhú mày :

- giờ phải làm sao đây sắp trễ rồi đó !!!

- ai mà biết đâu chẳng lẽ cậu định lái cái này ra ngoài đường ak

! Vừa lúc lại có người ra bãi đỗ xe và đó là thầy lâm .

Thầy nhú mày :

-sao giờ các em còn chưa đi !!!

- thầy ơi cái xe thế này đi làm sao ak !!!!

Tên tóc đen chỉ vào cái xe. Thầy nhú mày tử hân đoán thừa là thầy biết thủ phạm là cô :

- thầy thật tình xin lỗi các em để thầy đưa các em đi !!! - vâng thế làm phiền thầy rồi !!!!

Chiếc xe lăn được vài vòng thì “bụp” một bánh xe bị bể hoá ra là bánh sau xui xẻo đè lên cây pa mà tử hân vút lại hiện trường thầy quay lại chỗ cái xe màu xanh nơi cô nấp lúc nãy nhưng cô đã trốn trở về lớp tự lúc nào

2. Chương 2

Chap2: trái đất tròn. Mạnh khương ngồi trên sofa gương mặt sát khí nguồn ngút:

- hừ mạnh khương ta mà biết thủ phạm là ai thì ta sẽ phanh thây sẻ thịt hắn ra rồi quăng cho điều tha quạ mổ làm ta tốn biết bao nhiêu là tiền nuôi mấy ông sửa xe. Làm mất luôn buổi mitting quan trọng thiên lôi sẽ giùm ngó người (tử hân đang ngủ mà sấm chớp ùng ùng) . triết vũ

thở dài tay cầm quyển ngữ pháp dày cộp:

-mai chúng ta sẽ sang thực tập tại TAW đây !!!

- rừ tôi không muốn thấy cái trường đó một lần nào nữa !!!

Tử hân ung dung đến trường thấy bọn con gái tùm năm tùm bảy bàn về chuyện girdó . Cô hỏi :

-này có chuyện gì trọng đại sắp xảy ra hả. Bọn con gái gật đầu mắt cô sáng lên :

- thầy lâm bị bệnh nặng nghỉ dạy hả hay thầy hiệu trưởng tuyên bố giải tán trường học

- không tuyên bố em chạy 20 vòng sân vì tội nói bậy .

Thầy lâm đứng ở sao lưng cô tự lúc nào !!! Đôi mắt cô trong veo như nước hồ thu ằng ặng như sắp khóc:

- thầy !!!

Thầy lâm xem đồng hồ :

- em có 10 phút để chạy nếu không tăng gấp đôi !!!!

- thầy ...

Tử hân lăm bầm cô bắt đầu chạy chạy 1 vòng thở không ra hơi chạy hai vòng tay chân ê ẩm chạy 3 vòng không còn sức . Tử hân lăm bầm : - ông thầy chết tiệt được ta sẽ cho ông biết tay!!!

Cô chạy đến gần chỗ ông thầy rồi giả vờ ngất đi . Đúng là người tình không bằng trời tính cô té giả thành ra té thật đầu đập mạnh vào bồn hoa sừng đỏ cả lên tôi cầu :

- ối chao chỉ tại mi cái bồn hoa đáng ghét !!!

Thầy lâm lắc đầu mà cũng nhờ thế tôi thoát khỏi phải chạy 17 vòng còn thiếu tay cầm quả bóng rổ tôi nghiêng rằng bọn con trai gọi

: - đại tỷ cho tụi em mượn bóng. cô quăng mạnh nhưng kg ngờ quả bóng lệch hướng bay thẳng vào một người con trai

Tử hân không những không xin lỗi mà còn ôm bụng cười nghiêng ngả :

- háháhá nhìn kìa mắc cười quá cái mặt đẹp giai chưa.

Và tên con trai đó chính là mạnh khương , mắt anh nổi lửa quay về phía chủ nhân của quả bóng kia :

- cô có cảm miệng lại không hả!!!

Tử hân nhún vai tỏ vẻ khiêu khích . Mạnh khương chỉ tức là cô ta là con gái thôi nếu không thì anh đã xé xác cô ta thành trăm mảnh rồi . Tử hân nhận ra đây là tên tóc đen kẻ vinh dự được ngắm kiệt tác của cô. Mạnh khương tức khí:

- cô có biết tôi là ai không hả ?

- biết !!!

Tử hân bình thản trả lời. Mạnh khương đắc ý :

- biết thì tốt còn không mau xin lỗi.

Tử hân với gương mặt ngây thơ :

- tôi biết anh là một tên biến thái xấu trai!! Vâng tôi xin lỗi vì đã không chọi mạnh hơn nữa !!!

-cô...cô thử nhắc lại xem.....

- vâng tôi nói là anh là một tên biến thái xấu trai và xin lỗi đã không chọi mạnh hơn nữa...

- cô.....

[img]/[img]

3. Chương 3

Chap3: thiên sứ và sự xuất hiện của ác quỷ tóc trắng

Tử hàn đắc ý bỏ đi để lại ngọn lửa hoả diệm sơn vẫn còn bùng cháy ở kia . Tử hàn trở về lớp cô vào muộn 5' hôm nay thầy đầu hói không dạy mà là một tên bên trường phổ thông quốc tế gì đó dạy gọi là giao lưu và đó là tên tóc trắng .hắn nhìn cô bằng đôi mắt lạnh lùng :

- cô vào trễ 5' cho biết lí do !!!

- thì vào trễ thế thôi . Sao lắm lời thế dài dòng lồi thoi !!!

Tử hàn khó chịu trả lời . Tên tóc trắng tay cầm dây roi da nhìn tử hàn . Cô lắm bầm :

- chết tên khùng này đừng nói định đánh bốn tiểu thư nha !!! Hắn có phải là con trai không vậy !!!

Tử hàn nhìn chằm chằm vào cái roi trên tay gã tóc trắng . Đình phong chỉ lên bảng :

- làm bài tập này cho tôi !!!

Dưới lớp im phăng phắc đây là lần đầu tiên có kẻ dùng roi xử cô . Ngay cả thầy lâm cũng chỉ chạy hoặc đứng phoir nằng . Tử hàn nhú mày : - không biết làm !

“vút” cây roi vung lên tử hàn chụp lấy trợn mắt :

-nè anh dám đánh tôi hả!

Vừa lúc ông thầy đầu hói bước vào:

-ơ các em!!! À thầy cảm ơn em đã giữ trật tự lớp giùm thầy nhé !!! triết vũ !!! Ô hai em có thể ... Để thầy tiếp tục bài giảng chứ !!!

Tử hàn thu ánh mắt sát khí dày đặc của mình lại hiên ngang bỏ về chỗ đình phong , gương mặt cũng không như tảng băng nghìn năm nữa , hắn cuối người chào thầy hói ra về ta đây là học sinh ngoan , rồi mỉm cười trở về chỗ. Tử hàn nghiêng rằng hắn ta chỉ quản lí lớp giùm mà đã dám ngang nhiên đòi phạt cô. Thù này nhất định phải trả dám làm cô mất mặt trước mọi người ” hừ lâm đình phong người nên nhớ câu quân tử báo thù mười năm chưa muộn” . Cô nhếch môi cười gian xảo :

- bốn tiểu thư sẽ cho người biết thế nào là lễ độ !!! Kaka ta mà đã ra tay thì người chết chắc

[img]/[img]

Giờ ra chơi tên triết vũ và mạnh khương ra canteen trong sự ngưỡng mộ của lũ đĩa(bọn con gái tất nhiên ngoài trừ tử hàn) Vẫn thói quen cũ, hai cốc cà phê đen tử hàn nhếch môi cô với gương mặt thiên sứ nhìn anh phục vụ :

- anh ơi em có thể bưng hai cốc cà phê này được không ạ !!!

Tên phục vụ ngu ngơ không hiểu :

- ơ.....

Mặt tử hàn bỗng đỏ bừng mỉm cười e lệ hai tay cứ đan vào nhau :

- thật ra thì hai cốc cà phê này là của hai anh đẹp giai đằng kia. Em thương thầm anh tóc trắng kia đã lâu mà không có dịp chì muốn nhân cơ hội này mà làm wen !!! Anh có thể giúp em kg.

Nhìn gương mặt thiên sứ đang đỏ bừng vì ngượng của cô anh phục vụ mỉm cười (đây là nhân viên mới nên kg pít tiểu sử của cô) đặt khay đựng cà phê lên tay cô nháy mắt :

- chúc em thành công nhé !!

Tử hân đắc ý :

- đương nhiên là phải thành công rồi bốn tiểu thư mà ra tay thì hết xảy.

Nhân lúc không ai để ý cô lôi từ trong túi ra một gói giấy được bọc lại cẩn thận , dốc bột màu trắng vào hai cốc cà phê:

- ừ thì để ý này ừ thì làm wen này ừ thì đẹp trai này !!! Kha kha ta cho các người cả một giang sơn vệ sinh thật lớn ,.. Hahaha sẽ cho các người làm bá chủ cầu tiêu luôn... Dám dùng roi đe dọa ta hả ... Ta cho người chết

Tên phục vụ lúc này đang dọn dẹp thì thấy gương mặt thiên sứ đôi mắt long lanh hai giọt lệ :

- ơ em làm sao thế!!!

- huhu thôi anh mang cho họ đi em vừa mang đến đã bị các chị lớp trên hăm dọa anh tóc trắng cũng làm lơ em huhuhu

Tên phục vụ thở dài :

- tội nghiệp cô bé đúng là người tốt luôn bị bắt nạt !!! Haizzzz

tử hân nhếch mép gương mặt thiên sứ biến mất thay vào đó là một gương mặt đáng sợ của ác quỷ dacula :

- khakha anh phục vụ đáng yêu ơi nếu lỡ có bị phát hiện thì tội lỗi của em sẽ dành tặng cho anh đóá... Ngu ránh chịu khakha

4. Chương 4

Chap 4 : thiên đường và địa ngục

triết vũ nhìn mạnh khương :

- theo cậu thành viên nào xứng đáng nhận được học bổng đây ATCEL chỉ dành 1 xuất học bổng duy nhất cho TAW mà thôi

- tất nhiên học sinh ngu như thế ngay cả bài toán lớp một cũng không biết làm đưa vào trường chỉ tổ thêm rác !!

Mạnh khương nhâm nhi tách cà phê. Đình phong chỉ vừa chạm vào thì thầy mặt xệ (thầy hiệu trưởng trường đây là biệt danh tử hân đặt) tiến đến tươi cười :

- hai em ở đây rồi thật ngại wá học sinh khóa này thật là chịu hết nổi ...

Thầy thở dài tên triết vũ lịch sự

: -mời thầy uống nước !!!

- à cảm ơn em

Tử hân vỗ trán :

- lão mặt bự đáng chết làm hỏng đại sự của bốn tiểu thư... Hừ cho ông ôm cái WC luôn... Lâm triết vũ xem như người gặp may..... Tử hân nghiêng rằng cô không tin mình không làm gì được hẳn :

- tuy thuốc xổ hết nhưng ta vẫn còn cái này kaka ta cho ba má người nhận không ra luôn

Tử hân cầm chai tương ớt dốc hết vào ly cà phê sữa, rồi ớt bột ớt mèhico vào , cô nhẹ nhàng tiến lại chỗ tên tóc trắng :

- em chào thầy ak chào hai anh

Tử hàn với gương mặt cực kỳ nghiêm túc nhìn:

-em xin lỗi anh về chuyện ban nãy đúng là em vào trễ lại còn lớn tiếng nhưng thật ra em chỉ muốn tạo sự chú ý thôi vì em thích anh chúng ta wen nhau nhé .

Tên triết vũ lạnh lùng :

- cô kg phải mẫu người của tôi tôi kg thích cô...

Tử hàn rửa thầm:

- người nghĩ bốn tiểu thư ta mà thêm hả siwon của suzu mời ta đi chơi ta còn từ chối nữa là người là cái thá gì (có thiệt không má) .

Tử hàn nói :

-em biết nhưng anh có thể uống ly cà phê này không... Đây là lòng thành của em đó...

triết vũ khó chịu :

-được rồi cô cứ để đó đi lát tôi sẽ uống ...

Tử hàn rưng rưng nước mắt :

- anh có thể uống bây giờ kg?em muốn thấy.

triết vũ khó xử:

- được rồi cô thật phiền phức.

Tử hàn nhếch mép . triết vũ đặt cốc cà phê xuống bùm miệng nhìn cô

Tử hàn mỉm cười :

- thôi nha bây giờ em yên tâm rồi. Pipi mấy người nha !!!

Nói xong cô chạy biến đi mất đình phong lập tức che miệng chạy đi . Chợt thấy hiệu trưởng ôm bụng :

- ây da đau bụng wá đi !!! Xin lỗi em ta ta phải đi.

Nhắc mới nhớ mạnh khương cũng ôm bụng :

- a sao kì zậy nè !!!

Rồi hẳn cũng nổi gót ông thầy mặt xệ tử hàn ôm bụng cười ngặt nghèo :

- hahaha mắc cười wá đi hahaha .

Trở về nhà cô thấy papa có chuyện gì đó vui lắm thấy cô về ông gọi :

- tử hàn lại đây con !!!

- có chuyện gì vậy papa !!!

-con xem con được nhận học bổng vào trường phổ thông quốc tế ACCEL rồi .

Tử hàn trố mắt:

-sao cơ ạ !!! Thôi papa con chỉ muốn học ở TAW thôi !!

- không được ta đã chuẩn bị đồng phục cho con rồi con sẽ bắt đầu học vào ngày mai !!

-papa ...

[img]/[img]

Tử hàn nhìn bộ đồng phục mà phát ngấy tự dưng cái trường quốc tế dở hơi kia lại quảng cho cô cái học bổng khủng điên này. Nguyệt tử hàn cô chẳng bao giờ chịu cầm cuốn sách lên học lấy một chữ thể mà lại nhận cái học bổng có dòng chữ học sinh ưu tú ối dời đúng là mất họ mù cả rồi. Sáng hôm sau mới sáu giờ cô đã bị phá giấc ngủ vàng bởi bà quảng gia miệng móm. Cô quát :

-mới có sáu giờ mà bà đã kêu ta dậy muốn chết hả?????

- bấm tiểu thư ở TACEL 7 giờ đã vào học rồi ạ !!!

Tử hân trừng mắt nhìn bà quản gia :

-hừ rõ rắc rối !!

Tử hân chỉnh lại cái nơ thế là hoàn tất khâu chuẩn bị với cái mũ nhỏ được đội lệch chiếc váy màu xám sọc caro trong cô thật chẳng khác gì nàng công chúa chỉ tiếc cô là công chúa ác quỷ mà thôi

. Bước đến cổng trường cô nhún vai :

- khakha nếu đã chuyển wa đây rồi thì sao không chơi một trận cho ra trò nhỉ ? Mà hình như tên biến thái lâm triết vũ học ở đây thì phải cả tên mạnh khương ôn dịch đó nữa!! Hừ mong sao kg gặp lại hai tên khốn kiếp đó.

Tử hân hiên ngang tiến vào

Tử hân vừa vào đã va phải một tên con trai hấn nói :

-anh xin lỗi cô bé có sao không !

Tử hân tức giận quay nhìn kẻ làm cô té lăn đó lại là hấn mạnh khương

. Tử hân cười đều :

-đúng là trái đất tròn nhỉ !!!

- không phải tròn mà là nó được bẻ cong thôi !!

Tử hân nhú mày rồi cô hét lên :

-cái học bổng chết tiệt đó là do bọn dở hơi các người làm đúng không !!!

Mạnh khương nhún vai :

-thế thì sao nào.

Bàn tay của cô đã biến thành nắm đấm “bụp” mạnh khương trợn mắt nhìn cô rồi nhìn cái lỗ mũi bị chảy máu của mình :

-cô cô dám đánh tôi !!! Trời ơi gương mặt cute của ta !!!

Tử hân định bồi thêm một cú đá nữa thì mạnh khương đã nắm được một chân của cô tử hân giẫy lên :

- mau bỏ tay anh khỏi chân tôi

. Mạnh cát nói :

-tôi không bỏ cô làm gì tôi nào.

Tử hân hét to lên:

- bố người ta có đồ dơ xôm bố người ta cứu tôi với tên này muốn tước váy tôi !!

Mạnh cát trợn mắt

- cô nói gì hả

Tử hân đôi mắt ứa lệ bọn con trai xung quanh xì xào :

- ôi trời ạ nhìn xem thần đồng của trường ta hotboy đẩy tôi còn tưởng hấn ta là học sinh ngoan đấy chứ không ngờ lại giở trò đồi bại giữa thanh thiên bạch nhật như thế rõ là biến thái !!!

- ừ tôi tưởng hấn ta ...không ngờ nổi là một tên đầu óc sâu bọ có hạng chắc thấy cô bé ấy dễ thương wá nên cầm lòng không đậu đấy mà !!! Còn lũ con gái thì trợn mắt :

-cô ta là ai mà dám lại gần anh mạnh cát chứ hừ cô ta mún chết đây mà !!! Giả vờ để được chú ý wả là đồ thâm độc hồ ly tinh mà !!!

Mạnh khương tức giận bỏ chân cô xuống mặt đã tím đen :

-nguyệt tử hàn cô nghe cho rõ đây rồi tôi bắt cô sẽ phải hối hận vì dám đụng tới bốn công tử !!!

- được bốn tiểu thư sẽ chờ xem người làm gì được ta !!!!

- ôi hoàng tử học đường tới rồi kìa anh ấy đã kg đi học hai bữa nay rồi !!!

triết vũ nhìn mạnh khương :

- thầy hiệu trưởng gọi cậu kìa !!!!

Mạnh khương gật đầu bỏ đi chỉ trừng mắt nhìn tử hàn hỏa diệm sơn vừa đi thì bắc cực đã tới triết vũ cũng ưu ái tặng cô một ánh mắt sắc lạnh

-là cô đúng không.

-phải là bốn tiểu thư thế nào cảm giác rất tuyệt đúng không hoàng tử đường lâm triết vũ(hoàng tử học đường nói thiếu rồi)

. Tử hàn nhìn triết vũ 4 mắt nhìn thẳng vào nhau. Tử hàn đắc ý :

- ai biểu người dám dùng roi đe dọa ta làm ta mất mặt hả !! Đây là ta chưa cho thứ khác như nước tiểu vô đây nhá!!!!

Đôi mắt lạnh lùng trở nên sắc hơn bao giờ hết hần tiến lại gần ánh mắt pha thêm sát khí tử hàn lùi về phía sau :

- này đừng thấy ta đẹp mà giở trò ở đây nha. Người muốn gì hả .

triết vũ dồn tử hàn tới sát tường trước sự sững sốt của mọi người cô gái này là ai có điểm phúc được lại gần triết vũ như thế . Gương mặt tử hàn đen xì cô hoảng lên:

-mau tránh ra người muốn gì hả .

Tử hàn định cho tên biến thái kia một đấm thì đã bị triết vũ giữ lại hần nhếch môi :

-người từng nói thích ta phải hông.

Tử hàn lắp bắp :

- cái đó ta chỉ đùa thôi người tưởng thật hả mơ đi

5. Chương 5

Chap 4 : hình phạt của thiên thần

triết vũ vẫn đôi mắt sắc lạnh nhìn cô chỉ tại con nhóc này mà anh phải bỏ 2 ngày không đi học. triết vũ nói :

- nguyệt tử hàn tôi nói cho cô biết nếu còn giở trò một lần nữa thì đừng trách tôi sẽ làm gì cô !!!

Đôi mắt sắc hiện lên tia giảo hoạt . triết vũ hừ lạnh bỏ đi. Tử hàn nghiêng rằng đôi mắt nãy lửa :

-lâm triết vũ chưa có kẻ nào dám nói thế với ta người cứ chờ xem bốn tiểu thư sẽ cho người biết tay!!!

Tử hàn trừng mắt nhìn lũ con gái:

-nhìn cái gì mà nhìn !!!

Một nhỡ không biết sống chết nhếch mép:

-tụi tao nhìn xem mày còn chiêu nào để làm cho hotboy để ý thôi đúng là không biết nhục nhã là gì .

Tử hân nắm chặt tay :

- bây giờ tao sẽ ày thấy thiên đàng là ở đâu !!!

Một lát sau kẻ xấu xố nằm dài trên sân tóc như ỏ quạ mắt gấu trúc mũi chảy máu cam thân hình bầm dập tím tái . Tử hân trừng mắt nhìn lũ còn lại có lẽ đã biết điều mà cuối gầm mặt. Tử hân tức tối bỏ đi

[img]/[img]

Cô dừng lại trước lớp A1 hiên ngang bước vào . Mạnh khương nhìn triết vũ :

-này chẳng phải cậu ghét con gái lắm sao ? Lần trước có nhỡ cách cậu tới 50 cm mà cậu đã chưởng cô bé ra xa rồi đằng này 10 cm là nhều rồi đó.

triết vũ nhìn mạnh khương :

- cô ta kg phải con gái !!!

Anh nhíu mày :

- phải tại sao mình lại kg có cảm giác chán ghét cô ta!!

Quanh anh phảng phất mùi hương của hoa dã quỳ dịu nhẹ :

- có lẽ nguyên nhân là mùi hương này !!!

- chào tôi là tử hân làm wen nhớ giúp đỡ !!

Tử hân nét mặt sát khí bước vào làm ai nấy đều giật mình. Mạnh khương trợn mắt :

- oái cô ta phải học lớp A2 mà !!!

- A2 đông wá nên phải chuyển sang A1!!

triết vũ vừa đọc sách vừa trả lời . Tử hân giật mình khi nhìn thấy mạnh khương và triết vũ :

-là các người lũ khốn kiếp !!

Bao ánh mắt nhìn cô đây là cô gái đầu tiên dám nói câu này với hội học sinh.

Mạnh khương nhìn cô:

- cô nói ai khốn kiếp hả !!!

Tử hân nhìn lâm triết vũ nghiêng răng :

- hừ.

Lâm triết vũ chẳng thèm wan tâm đến cô. Mấy nhỏ không được chứng kiến cảnh trên sân xì xầm:

-mới zô thấy boy đã tít mắt rồi !!!

Tử hân hét lên :

mấy người câm hết cho tôi !!!

Thầy doãn ôn tồn:

-em vào lớp đi vào giờ rồi !!!

-tôi không thích học đừng có làm phiền tôi cái ông mắt lé kia !!!

Gương mặt thầy đen xì thầy wát :

ra ngoài đứng hết tiết cho tôi đồ hỗn láo !!!

Tử hân đứng ngoài hai tay đội xô nước thẳng lên trời . Ông thầy này còn ác hơn ông thầy lâm . Tử hân thâm thiết giống như hai người lúc nãy và lúc này là hai người hoàn toàn khác nhau vậy :

-thầy ơi em xin lỗi thầy ơi !!! Em không cố tình nói thầy mất lễ đâu tại em thấy sao nói zậy mà thầy ơi mất thầy không lễ mà chỉ hơi chột thôi mà thầy ơi nếu thầy kg chịu nữa thì một lễ một chột nhe thầy ơi thầy ơi thầy ơi lòng nào phạt một người chính trực như em hả thầy

Tử hân cố nói thật to cố ý muốn cho toàn trường đều nghe thấy . Thầy doãn mặt xám ngoét phía dưới lớp có vài tiếng khúc khích cười. Lớp bên cạnh thì cười ồ lên. Thầy hét :

-em vào lớp học cho tôi !!!

-vâng ạ !!!

Tử hân bước vào miệng cười toen toét :

-em biết thầy sẽ kg phạt một người chính trực như em mà !!!

Thầy doãn trừng mắt :

- em em bị điểm hai môn này !!!

Cả lớp im phăng phắt xem ra ông thầy nổi giận thật rồi. Mạnh khương lăm bằm:

-hừ đáng đời !!!

triết vũ thì vẫn như cổ máy chỉ biết đọc sách. Tử hân mếu máo:

-thầy ơi em không thích con ngỗng đâu em bị dị ứng với thịt ngỗng.

Thầy doãn nghiêm khắc:

- được thôi theo em em muốn con mầy đây hả ?

Tử hân sung sướng :

-hoan hô thầy cho em một điểm nhé thầy hoặc con không cũng tốt!!!

Mạnh khương trố mắt:

-con nhỏ đó bị khủng rồi hả ?

Thầy doãn ôm ngực , thở dốc có lẽ là tức wá rồi lên cơn tim đây mà :

-em...em...đi ra ngoài cho tôi!!!

Tiết sau là họp lớp đương nhiên không có thầy doãn nên thầy hiệu trưởng phải vào thay . Thầy nhìn tử hân :

-em là học sinh mới nên hội kỷ luật sẽ không đuổi em khỏi trường ...

Tử hân lộ rõ vẻ thất vọng :

-sao đây thầy !!

Thầy trừng mắt rồi nói tiếp :

-vì bảo vệ danh dự của nhà trường hội kỷ luật quyết định đề nghị chủ tịch hội học sinh và phó hội trưởng hội học sinh phải chịu trách nhiệm về vấn đề này vì học bổng là do hai em chọn

Mạnh khương lăm bằm cái gò đó chỉ thấy tử hân ngoáy lỗ tai mãi.

triết vũ cũng nhăn mặt có vẻ như lực bất đồng tâm với con tiểu quỷ này muốn cô ta cầm cuốn sách lên còn khó hơn lên trời . Nếu biết thế đã không dẫn quỷ về trường. Thầy hiệu trưởng nói tiếp :

-trong vòng 4 tháng các em đã rõ chưa nếu không buột nhà trường phải kỷ luật cả các em vì sai sót lớn này đây !!! Nguyệt tử hân em sẽ ngồi cạnh mạnh khương và triết vũ hai người này sẽ kèm cặp cho em.

... Bọn con gái há hốc người con gái này thật may mắn cùng lúc được ở cạnh hai hotboy của trường.

[img]/img]

Mặt tử hân đen lại :

-không cần đâu thầy ơi em hứa sẽ tự chăm chỉ mà thầy không cần làm phiền đến hai thành viên của hội học sinh này đâu...

Thầy hiệu trưởng nhìn mạnh khương và triết vũ :

-hai em có ý kiến gì không ?

Mạnh khương nhìn cái mặt đen xì của tử hân lấy làm khoái chí phen này hành hạ cô ta đã đời luôn. Anh với vẻ mặt nghiêm túc nhìn thầy giáo : -em rất tiếc đã để những sai sót không nên xảy ra như ngày hôm nay em sẽ cố gắng về việc kèm cặp bạn ...

. Tử hân nghiêng răng :

-cái gì mà sai sót chứ các người cố tình thì có hừ đồng ý thì nói mẹ ra đi rõ lời thôi !!!

Thầy gật đầu hài lòng rồi way sang triết vũ :

-hội trưởng hội học sinh em có ý kiến gì không !!!

triết vũ mắt rời khỏi trang sách nhìn thầy hiệu trưởng :

-em không có ý kiến.....

Thầy quay sang tử hân :

-em còn không mau về chỗ đi ...

Tử hân khó chịu nhìn về phía bàn . Cô bủ môi miễn cưỡng ngồi xuống. Bọn con gái nhao lên :

-thầy ơi tụi em cũng cần phải kèm nữa nè thầy....

Thầy bực mình:

-thế thì phiền các em chuyển trường nếu cảm thấy mình wá yếu

Chúng xì một cái rõ dài thầy thật là thiên vị. triết vũ quay qua nhìn tử hân :

- một tuần sáu buổi ngày chẵn là tôi kèm ngày lẻ là phó hội học sinh kèm. Từ 4 giờ chiều đến 9 giờ tối .

Tử hân đành lại :

-cái gì mà nhiều dữ thế một tuần hai buổi thôi từ 4 giờ chiều đến bốn giờ rưỡi chiều là được rồi .

triết vũ trừng mắt :

-không !!!

Mạnh khương nhìn tử hân ánh lên tia gian xảo

: -địa ngục đang đợi cô đấy nguyệt tử hân ak.

Tử hân trở về nhà chiều nay cô phải đến trường hã mơ đi dù trù khùng bố đinladen có mang bom đến dù lốc xoáy có thổi bay nhà cô cô cũng nhất quyết không ra khỏi nhà.

-hừ lâm triết vũ người cứ đợi ở trường cả tối đi !!!

Cô nằm dài trên giường xem đồng hồ đã 4 giờ đúng tử hân đắc ý khi nghĩ đến cảnh tên triết vũ đang ở trường đập mũi chờ cô đến học rồi sao đó sẽ có một con ma thò đầu ra từ cửa sổ :

-này đang làm gì đó!!!

Đang suy nghĩ thì bất thành linh cửa mở :

- này đang làm gì đó con gái.

Tử hân giật mình hét toát :

-á ma!!

Đúng là gây ông dọa lưng ông

6. Chương 6

Ba cô trở mắt :

-ma cái đầu con lớn già đầu mà còn sợ ma mau xuống phòng khách đi !!!

Tử hân thở dài bước xuống phòng khách thì một gương mặt wen thuộc đã ở đó vẫn mái tóc bạch kim đỏ vẫn đôi mắt lạnh lùng đầy cuốn hút và vẫn cái mặt trư đáng ghét đó.

Tử hân hét lên :

-sao sao anh lại ở đây

triết vũ trả lời :

-do tôi đến trường kg có cô nên đành phải đến đây thôi !!! Mau mang tập ra học đi !!!

-anh

Tử hân nghiêng rằng đúng là muốn trốn cũng trốn không được mà . Cô quăng mạnh cuốn tập lên bàn ngồi bịch xuống sofa triết vũ cầm quyển sách giăng mắt cô lim dim thì cốc tử hân tròng mắt tỉnh ngủ :

-anh dám cóc đầu tôi anh có biết đầu con gái là bất khả xâm phạm không hả....

triết vũ nói một câu

: -cô không phải con gái .

Rồi trở lại bài học. Được 5' cô nói :

-tôi muốn uống nước !!

triết vũ tròng mắt:

-mặc cô nói với tôi làm gì !! Tôi kg khát còn cô khát hay kg là chuyện của cô

Tử hân nhún vai :

-anh đến đây để dạy tôi cũng có thể xem là một gia sư đúng không nếu tôi khát nước thì tôi sẽ kg thể học chăm chú được cho nên kết quả học tập sẽ kg đạt hiệu quả vì thế anh phải mang nước cho tôi.....

triết vũ chau mày rồi bất đắc dĩ anh lôi trong balô ra một chai nước suối :

-đấy....

Tử hân tròng mắt :

-làm sao tôi biết nó độc hay không chứ !!!

triết vũ xem đồng hồ đã tốn 5' con tiểu quỷ này muốn kéo dài thời gian đây mà. Anh nói nhanh :

-uống hay kg tùy cô rồi làm hết 50 bài thiếu nhi anh văn này cho tôi,..

Tử hân xụ mặt xuống thể là kế hoạch kéo dài thời gian đã thất bại một cách thảm hại . Đành an phận một bữa để bảo toàn lực lượng vậy. Cô nhăn mặt đã 2 tiếng trôi qua mà chỉ làm có 2/50 thôi. Cô lên nhìn triết vũ thấy anh nằm trên sofa mắt khép lại hóa ra là hấn ngủ wên. Nhìn kĩ lại thì tên này rất đẹp hàng mi dài và cong vút như con gái gương mặt kg tì vết đôi môi cũng đẹp nốt. Tử hân giật mình :

-what? Mình đang nghĩ cái quái gì thế này

Tử hân tặc lưỡi đúng là vẻ đẹp của tên này đến một đại mỹ nhân như mình cũng phải chảy nước miếng chả trách bọn đĩa kia cứ đeo mãi

Cô nhún vai :

-mà kệ hần chứ có liên wan gì đến mình đâu ở mà sao mình lại khen hần đẹp chứ cái mặt như em bé mình đoán kg lắm thì bóng một trăm phần trăm khakha mình thông minh wá đi thể nào tên này với tên mạnh khương kia cũng có vấn đề hôhôhô!!!!

Tử hần lại way về bài tập của mình. Một lát sau tên đáng ghét kia tỉnh còn cô thì đang ngáy khò khò trên bàn . “cốc” hần lại đánh đầu cô. Tử hần wát :

-nè anh cứ đánh hoài thể biết đầu không !!! Đồ con trai dô dziên!!

-cô làm bài xong chưa.

triết vũ lạnh lùng tử hần xụ mặt xuống :

-chưa!!!

triết vũ xem đồng hồ :

- 9 giờ rồi ak!!

Tử hần lầm bầm :

-hần ta ngủ đc mà mình thì kg đồ đáng ghét dái anh ra đường bị xe tông đi cầu bị lọt sông kg chú ý lọt cống !!

triết vũ nói :

-cô phải làm hết đồng bài tập này trong tối hôm nay không thì đừng hòng yên với tôi !!!

Tử hần há hốc :

- cái gì trong tối hôm nay á !!

triết vũ gạt đầu anh lại ngồi xuống sofa đọc sách mái tóc bạch kim rũ xuống đẹp mê hồn . Tử hần nghiêng rằng nếu bình thường cô đã cho hần một cú đá nhưng tên này lại giỏi võ hơn cô hic hic

[img]/[img]

tử hần cười dịu dàng :

- anhhhhhhh triết... vũ.... này...

gương mặt thiên sứ của cô say đắm nhìn triết vũ làm anh không khỏi nổi da gà. tử hần nói :

- em biết anh rất tốt bụng anh biết đó em thì là phận liễu yếu đào tơ trời đã khuya lắm rồi anh cũng mệt mà ha không hay là bữa khác mình học ha .

đáp lại gương mặt ngây thơ giọng nói dễ thương của tử hần là một câu nói cộc lốc như tạt vào một gáo nuwoesc lạnh vào cô :

-làm mau lên .

tử hần nghiêng rằngcô không giữ được bình tĩnh mà hét lên :

-lâm triết vũ ngươi muốn chết hả bốn cô nương đã van xin ngươi hết lời đến khi nào ngươi mới tha cho ta hả.

lâm triết vũ nhún vai :

- khi cô làm xong bài tập.

tử hần trố mắt :

-ngươi

[img]/[img]

tử hần nắm chặt tay cô nghiêng rằng :

- lâm triết vũ ngươi hãy nhớ câu nói này ta sẽ báo thù... . A

sáng hôm sau là một ngày đẹp trời nhưng đối với tử hân là ngày tận thế . mắt cô thâm quầng vì thức khuya. chỉ tại tên chó chết lâm triết vũ kia bắt cô thức tới 2 giờ sáng .nguyệt tử hân cô lại có ngày hôm nay sao. cô hét lên :

- Lâm triết vũ ta nguyên rửa người.

còn lâm triết vũ vẫn điềm nhiên như không có chuyện gì xảy ra.

còn tên mạnh khương nữa , hắn đắc ý nhìn vẻ mặt thảm hại của cô :

- Nguyệt tử hân hôm nay cô học với tôi đó nha KHAKHAKHA.

cô trừng mắt bỏ vào lớp .

Mạnh khương đắc ý :

- HAHHAHA tôi sẽ hành hạ cô cho cô chết luôn.

tiết học trôi qua một cách chán nản, tử hân về nhà cô nhếch miệng khi bước ra từ cửa hàn bán chó:

- chó cứng canh cổng không cho ai vào nhé KHAKHAKHA .

gương mặt thiên sứ chốc biến thành ác quỷ

mạnh khương hí hửng dừng trước căn nhà to như toà lâu đài . nhưng chưa kịp định thần lại thì từ trong nhà chú chó cứng của tử hân vừa mới mua bỗng phóng ra sủa vang trời . mạnh khương hét lên:

-aaaaaaaaaaaa con chó.....

tử hân nhìn qua cửa sổ cười lớn :

-ha ha ha giỏi lắm tấn công đi kiki tấn công hắn đi

mạnh khương hét lên :

-nguyệt tử hân cô làm gì thế hả mau kêu con chó của cô dừng lại đi ối đừng có cắn tao aaa cái quần của tao ối mày cắn rách quần tao rồi nguyệt tử hân tôi hận cô.....

tử hân lè lưỡi nhìn anh hét lên :

-kiki tấn công nữa đi cổ lên

mạnh khương bỏ chạy thục mạng lên xe vắng luôn cả giày .tơi tả thảm hại mùa đông . Nhìn cái quần jean mấy triệu bị rách tơi tả mạnh khương tức khí hét lên

-nguyệt tử hân cô hãy đợi đấy

7. Chương 7

[img]/img]

Tử hân nhìn gương mặt tràn đầy sát khí của tên mạnh khương . Cô làm ra vẻ như không có chuyện gì xảy ra , gương mặt thiên sứ chốc tỏ vẻ lo lắng :

- nè hôm wa sao bạn không đến đây làm mình đợi mún chết lun đó.

Cô ngân dài từ cuối khiến anh tức đến nổi hét lên :

-nguyệt tử hân cô còn dám nói nữa hả rừ rừ cô kêu chó ra cắn tôi mà còn dám nói ..

Tử hân ngẩn ra :

- chó hả ý anh là con kiki nhà tôi á ủa sao kì đây mình nhớ nó chỉ cắn những tên xấu xí gương mặt gian tà và dê tiện thôi mà kì thiệt nha chắc sao nó lại cắn anh nhỉ .

Mạnh khương cứng họng :

-côôô

Tử hân lè lưỡi trêu tức mạnh khương , cô thông thả bước qua mặt hân trở về chỗ ngồi rồi nhìn tên khốn triết vũ kẻ mà cô căm ghét nhất . Còn triết vũ vẫn lạnh lùng chăm chú đọc sách. Giờ lịch sử là giờ mà ai cũng ghét nhất. Thầy NHÃ vẫn cứ thao thao bất tuyệt còn lũ học trò cứ sật sừ vì buồn ngủ . Riêng tử hân vẫn chăm chú mắt không rời khỏi quyển sách. Mạnh khương ngán ngẩm nhìn triết vũ :

- nè sao tự nhiên cô ta siêng đột suất thế .

Thầy NHÃ tỏ vẻ không vui nhìn lũ học trò rồi hài lòng nhìn tử hân đang chăm chú nhìn quyển sách. Thầy tiến lại giọng vẫn thao thao :

- như các em cũng biết về nhân vật nữ hoàng cleopatrai và đế quốc la mã .

Tử hân rưng rưng nước mắt :

-ôi thật là vĩ đại.

Thầy mỉm cười , cô nói tiếp :

- tên con trai tự tử chết còn người con gái bị sida chết theo ôi thật là vĩ đại.

Tử hân đang đọc truyện chợt cô cảm nhận được một luồng sát khí thì ngược mặt lên thấy thầy nhã đang nhìn mình bằng con mắt hình viên đạn, cô mỉm cười :

- hi hi ủa thầy xuống hồi nào đây .

Thầy nhã nghiêng răng :

- nguyệt tử hân em chết với tôi.

Mạnh khương hí hửng nhìn nguyệt tử hân và ông thầy hỏi dạy lịch sử :

-hồ hồ hồ cô chết chắc rồi nguyệt tử hân. Triết vũ lắc đầu

. Gương mặt thiên sứ của cô long lạnh vài giọt lệ :

- hic hic thầy ui em biết lỗi rồi mà thầy tha cho em đi mà thầy .

Thầy nhã hỏi :

- em đã đọc truyện từ lúc nào? Phải trả lời thành thật cho tôi.

Tử hân nhanh nhẩu:

- dạ thưa thầy từ đầu năm đến giờ ngày nào em cũng đọc hết ạ .

Thầy trợn mắt rồi hét lên :

- hừ em giỏi lắm mau ra ngoài lớp đứng cho tôi

. Tử hân chu mỏ rồi lăm bằm :

- xí ông thầy chết tiệt hỏi là phải dái cho ông hỏi hết đầu luôn cho đẹp .

Thầy nhả trừng mắt :

- em nói gì đó hả ?

Gương mặt ác quỷ lại biến thành thiên sứ

: - dạ em có nói gì đâu em đang lo lắng cho thầy mà thầy em sợ thầy nghĩ nhieu bị đầu hỏi

[img]/img]

Thầy nhã tức giận bỏ đi. Tiếc học tử thần trôi qua một cách nhanh chóng. Ra chơi mạnh khương đi loanh quanh thì phát hiện ra trên chiếc ghế đá thân iu của mình đã có người chiếm mất

Mạnh khương nhìn nguyệt tử hân đang ngủ ngon lành anh chau mi :

-con nhỏ này cô nghĩ cô là ai mà giành chỗ của tôi hả ?

Anh hét lớn nhưng dường như cho dù núi băng ở bắc cực có tan hết , người ngoài hành tinh có đến xâm lược trái đất thì cũng nhất quyết không dậy. Anh định véo tai cô thì bất giác tim đập nhanh đến lạ, cô ngửi thấy mùi hương lạ lùng không khác gì một thiên thần. Mạnh khương bất giác rùng mình :

- oái mình đang nghĩ cái quái gì thế này tại sao lại khen cô ta dễ dàng chứ ôi có lẽ mình bị cảm nặng rồi phải uống thuốc thôi.

Mạnh khương trừng mắt nhìn cô rồi véo thật mạnh :

- này con heo kia dậy mau trả chỗ cho tôi ngủ (ở đây có những hai con heo)

Tử hân đau wá nên hét toáng lên :

- oái đau wá làm gì thế hả muốn giết người à !!

Mạnh khương nhún vai :

- ai bảo cô ngủ ở đây làm gì đây là chỗ của tôi !!

Tử hân biểu môi :

- xì bằng chứng đâu anh nói cái chỗ này là của anh chứ hay là anh thấy bồn tiểu thư đẹp wá nên thương tôi rồi chứ gì .

Mạnh khương trợn mắt làm động tác ới :

- này cô nghĩ sao mà nói tôi thích cô hả tôi đâu có điên .

8. Chương 8

Mạnh khương tức tối bỏ đi. Tử hân ôm bụng cười nghiêng ngả. Mạnh khương lầm bầm :

-tại sao mình lại phải bỏ đi chứ tại sao mình lại đỏ mặt chứ thật là không hiểu nổi .

Chẳng lẽ mạnh khương lắc đầu lia lịa :

-chắc là không có chuyện đó đâu hừ hừ thà chết kòn hơn thích kon nhỏ đó .

Triết vũ nhìn mạnh khương đang lẩm bẩm một mình bèn hỏi :

-này gì thế ? Mạnh khương nhìn anh :

-thà chết kòn hơn mắc ới wá đi .

Mạnh khương bỏ đi để triết vũ vẫn kòn ngờ ra không hiểu chuyện gì :

-cậu khùng à !!

[img]/[img]

Chap4: thiên thần khóc tại một góc của canteen khoảng mười nữ sinh đang nói chuyện với nhau : -ê tụi mày biết kon nhỏ hay kè kè theo anh triết vũ chứ !! -xì kon nhỏ đó đó hả. Mẹ kiếp nó giả bộ ngây thơ để anh mạnh khương chú ý đến nó ỷ có chút nhan sắc mà đã tìm cách tiếp cận triết vũ và mạnh khương. Phải cho nó một trận . Một giọng nói khác vang lên : -tao có một kế hoạch này đảm bảo cô ta sẽ khóc rống lên cho xem ! Bọn con gái nhìn về phía một cô gái trong đồng phục TAW : -mày là ai ? Cô gái kia cười : -tao là nhả kỳ kẻ thù không đội trời chung với con nhỏ mà các cậu đang nhắc tới ! -được nếu vậy tụi tao đồng ý hợp tác . Nhả kỳ nhếch miệng : -nguyệt tử hân cô chết chắc rồi hừ

Tử hân chau mi nhìn tấm giấy trong học bàn với dòng chữ : -nếu sợ thì đừng đến kho dụng cụ thể thao của trường ! Cô nghĩ rằng : -dám thách bồn tiểu thư ư ? Hừ chờ đó !! Tan học tử hân nhìn quanh không hề có ai định bỏ đi thì cửa ra đã bị một bọn con gái chặn lại : -khà khà nguyệt tử hân mày cũng gan nhỉ? Đến thật cơ à ! Tử hân nắm chặt tay : -các người muốn gì ? Một nhỏ lên tiếng : -tao nghĩ mày hiểu mà ! Tụi bây đóng lại . “rầm” cánh cửa ra duy nhất đóng lại trong sự kinh hoàng và sợ hãi của tử hân , cô hét

lên : -dừngggggg. Vài tiếng cười vang lên rồi tiếng bước chân cũng xa dần, chỉ còn bóng tối bao trùm lấy cô:
-huhu tối wá đừng bỏ tôi mà tối wá tại sao lại làm thế chứ huhu mẹ ơi ba ơi cứu con với

-dừng mà huhu tôi không thấy gì hết đừng bỏ tôi mà huhu !! Từ hàn ngồi bệch xuống , phải cô rất sợ bóng tối. Có lẽ cái ám ảnh này bắt nguồn từ việc khi cô lên 6 tuổi. Cô bị kẹt trong nhà kho khi chơi trốn tìm cùng lũ bạn. Không ai tìm thấy cô và màn đêm cũng dần buông xuống thật nhanh , xung quanh cô chỉ có sự lạnh lẽo và sự im lặng đến đáng sợ . Từ hàn run lên , mắt đầm nước. Cùng lúc đó triết vũ trở về lớp để lấy ít đồ để quên. Khi đi ngang qua phòng dụng cụ thể thao thì nghe có tiếng động , anh chau mày : - tiếng gì thế nhỉ ? Tiếng lại gần : -tôi sợ lắm cứu tôi với huhu xin đừng bỏ mặc tôi đừng bỏ tôi mà huhuhu tối wá huhu cứu tôi với huhu mẹ ơi huhu con sợ lắm huhu . Triết vũ nghĩ : -là nguyệt tử hàn tại sao cô ta lại ở đây. Triết vũ chạy vội đi tìm thầy hiệu trưởng nhưng thầy đã về từ lúc nào. Anh đứng trước cửa kho lấy thể đập mạnh . “rầm” cánh cửa bẹp dí dưới chân . Anh nhìn cô : -nguyệt tử hàn cô không sao chứ !

Đag mạnh cát lại thành mạnh khươn.lâm đình phong thành lâm triết vũ.thế là sao zậy t/g.đổi tên lug tug àk

-triết vũ !huhu xin đừng bỏ rơi tôi huhu đừng bỏ rơi tôi mà huhuhu . Triết vũ im lặng hồi lâu rồi đáp :
-được rồi tôi không bỏ rơi cô đâu đừng khóc nữa . Từ hàn ôm chầm lấy anh , tay bầu chặt vào áo . Có lẽ cô đã rất hoảng sợ. Không gian im bất ngay sau đó. Triết vũ chau mày : -này nguyệt tử hàn cô ngủ luôn rồi đấy à !! Anh thở dài rồi bế thốc cô dậy: -tại sao cô ta lại sợ đến thế chứ . Thật trẻ con! Hừ. Anh tiến ra xe tuy trong đầu vẫn nghĩ : -tại sao mình phải giúp cô ta chứ. Cô thật là phiền phức

Lúc từ hàn tỉnh thì mình đã nằm trên chiếc giường thân yêu. Cô ngồi thừ ra : -cái tên đáng ghét đó đã giúp mình ư. Tại sao chứ . Đang suy nghĩ thì : -tiểu thư ! Cậu khương đến bảo tiểu thư xuống ạ! Từ hàn giật mình cô hoảng lên : -thôi chết rồi mình quên thả con kiki ra (chơi ác thế) . Cô bước xuống cầu thang , với đôi mắt hình viên kẹo (đạn). Mạnh khương khoanh tay : -nhanh lên đi! Anh nhếch môi : -hừ hừ nguyệt tử hàn lần trước cô dám thả chó ra cắn tôi tôi sẽ cho cô biết thế nào là lợi hại khả khả khả quân tử báo thù mười năm chưa muộn cô chết chắc rồi dám đụng đến mạnh khương này

-cái gì! 300 bài á! Có điên không dậy hả? Tên lâm triết vũ cũng chỉ cho có 200 bài à. Mạnh khương nói :
-không làm xong thì không được nghỉ đâu đấy. Từ hàn nghiêng rặng miến cường cầm bút . Từ hàn lầm bầm : -tại sao mình phải làm bài trong khi hần ngủ chứ rừ rừ . Đồ đầu heo mà . Một lúc sau từ hàn khẽ gọi : -mạnh khương mạnh khương nè đầu heo . Không có động tĩnh gì , cô chậm rãi lôi quyển sách giải trong balô của anh ra : -khà khà đồ ngu. Tiến trình hoàn tất : -vẫn còn ngủ được á. Khả khả bốn tiểu thư vừa mới nghĩ ra trò này cực vui người sẽ là người được điểm phúc thử nó. Cô cầm chiếc bút lông màu đen tiến lại gần mạnh khương cười gian : -khakha đảm bảo người sẽ đẹp trai lắm không cần phải cảm ơn bốn tiểu thư đâu hahaha

[img]/[img]

Mạnh khương vươn vai : -hình như mình ngủ quên thì phải. Từ hàn bĩu môi: -ngủ luôn thì có . Anh trừng mắt : -này cô làm xong chưa dậy hả? Từ hàn nhún vai : - rồi. Mạnh khương chau mày rồi lẩm bẩm : -đúng 250 bài cơ à. Này có thật là cô làm không đấy. -tất nhiên bốn tiểu thư làm rồi . Từ hàn nhăn mặt nghĩ :
-phải hông zị trời. Ít nhất cũng phải đúng 1 câu chứ. (đáng thương thay 50 bài từ hàn làm sai toàn bộ, học giỏi thế) . Mạnh khương nghi ngờ nhìn cô. Từ hàn gấp dài: -về được rồi đấy 9 giờ rồi hazzi bunn ngủ wá đi. Mạnh khương liếc cô một cái rồi bỏ về. Khi anh đã ra khỏi cổng thì từ hàn ôm bụng cười ngặt nghẽo :
-ô đẹp trai wá đi . Mạnh khương cảm thấy lạ là tại sao mọi người cứ nhìn mình chằm chằm như nhìn quái vật người ngoài hành tinh : -ôi mẹ ơi chú kia bị gì vậy mẹ . Ghê wá đi. -đi thôi con đừng nói thế . Con thấy chưa chúng ta vẫn thật hạnh phúc vì cơ thể lành lặn bình thường. Tội nghiệp trẻ thế mà bị thần kinh. Mạnh khương chau mày rồi anh vội moi cái gương ra xem thì hời ơi: -trời ơi. Cái mặt mình bị gì thế này. Nguyệt tử hànmmn tôi giết cô. (từ hàn lấy bút lông màu đen vẽ vô số dị vật lên mặt mạnh khương vẽ râu mép nè tô đậm lông mày nè làm mắt gấu trúc nè đánh má hồng nè. Và 4 chữ” tui bị thần kinh” nữa nè). Mạnh khương lúc này chỉ biết trốn xuống đất. Dở chừng nữa là nãy giờ anh đã chạy vòng vòng khắp thành phố.

9. Chương 9

Mạnh khương vươn vai : -hình như mình ngủ quên thì phải. Tử hân bĩu môi: -ngủ luôn thì có . Anh trừng mắt : -này cô làm xong chưa đây hả? Tử hân nhún vai : - rồi. Mạnh khương chau mày rồi lẩm bẩm : -đúng 250 bài cơ à. Đây có thật là cô làm không đây. -tất nhiên bốn tiểu thư làm rồi . Tử hân nhăn mặt nghĩ : -phải hông zì trời. Ít nhất cũng phải đúng 1 câu chữ. (đáng thương thay 50 bài tử hân làm sai toàn bộ, học giỏi thế) . Mạnh khương nghi ngờ nhìn cô. Tử hân ngáp dài: -về được rồi đây 9 giờ rồi hazzi buồn ngủ quá đi. Mạnh khương liếc cô một cái rồi bỏ về. Khi anh đã ra khỏi cổng thì tử hân ôm bụng cười ngặt nghẽo : -ô! đẹp trai quá đi . Mạnh khương cảm thấy lạ là tại sao mọi người cứ nhìn mình chằm chằm như nhìn quái vật ngoài hành tinh : -ôi mẹ ơi chú kia bị gì vậy mẹ . Ghê quá đi. -đi thôi con đừng nói thế . Con thấy chưa chúng ta vẫn thật hạnh phúc vì cơ thể lành lặn bình thường. Tội nghiệp trẻ thế mà bị thần kinh. Mạnh khương chau mày rồi anh vội moi cái gương ra xem thì hơi ới: -trời ơi. Cái mặt mình bị gì thế này. Nguyệt tử hân...tôi giết cô. (tử hân lấy bút lông màu đen vẽ vô số dị vật lên mặt mạnh khương vẽ râu mép nè tô đậm lông mày nè làm mắt gấu trúc nè đánh má hồng nè. Và 4 chữ” tui bị thần kinh” nữa nè). Mạnh khương lúc này chỉ biết trốn xuống đất. Dở chừng nữa là này giờ anh đã chạy vòng vòng khắp thành phố.

[img]/[img]

Trên sân thượng một đám con gái vây quanh tử hân: -sao? Mày dám kêu bọn tao ra đây nữa à? Trò chơi tụi tao dành ày hôm wa vẫn chưa đủ sao hả? Ánh mắt tử hân lạnh hơn bao giờ hết . Cô cười lạnh : -kể nào làm tao một tao trả gấp mười. Không gian bị phá vỡ bởi những tiếng la của lũ con gái tan tành tơi tả. Tử hân phủ tay bỏ đi : -chỉ có con nhỏ đó. Triệu nhã kỳ, cô hãy đợi đó.

Tử hân định vào lớp thì gặp mạnh khương chắn ngang cửa . Gương mặt ác quỷ ban này lập tức biến thành thiên thần , cô chớp chớp mắt tỏ vẻ ngây thơ vô tội: -làm gì nhìn mình dữ dợ. Luôn sát khí càng lúc càng dày đặc, như sư tử anh hét lên : - rừ rừ nguyệt tử hân tại sao cô dám. May sao thầy bụng bị đi ngang : - a mạnh khương em đây rồi thầy có chút việc cần sự giúp đỡ của em đây. Mạnh khương đi theo thầy mà vẫn trừng mắt nhìn cô. Tử hân vẫn lại tiếp tục chăm chú đọc sách như thường lệ (đọc truyện). Tan học cô dạo quanh công viên gần trường , thì phát hiện ra một tên đang đọc sách gần bờ hồ. Mái tóc bạch kim phất phơ theo làn gió. Ôi cái gương mặt heo đó làm sao mà tử hân quên được. Hóa ra cứ tan học là hẳn ta cứ ra đây đọc sách. Tử hân rón rén tiến lại

-hừ một mình ra đây đọc có khi để xem tranh ảnh đồi trụy hay ảnh sex chứ gì(đầu óc đen tối) triết vũ lạnh lùng : - thật phiền phức . Đọc sách cũng chẳng được yên. Tử hân bĩu môi : - phát hiện rồi ah!! Cô ngó xem bìa sách hoá ra là tác phẩm văn học. Cô nhún vai : - xì đồ mọt sách. Triết vũ chẳng wan tâm đến sự có mặt của cô. Tử hân nghiêng răng : -xí đồ chán. Cô nhân lúc anh không để ý đá vào lưng triết vũ cho bỏ tức ai ngờ cú đá hơi mạnh và hậu quả là triết vũ mất đà rơi xuống hồ. Tử hân ôm bụng cười , triết vũ hét lên : -này cô làm gì vậy hả. Cô thông thả bỏ đi thì: -cứu cứu tôi với tôi không biết bơi

Lần này là mỹ nhân cứu anh hùng nhá. Hay thật nhưng sắp ôn thi đại học rồi tạm ngưng đi pà đậu đi rồi viết tiếp .

[img]/[img]

tử hân bĩu môi :

-hừ định lừa bốn tiểu thư chứ gì hahaha trong mắt cười thật đấy.

trong khi tử hân ôm bụng cười trên bờ thì ở dưới nước triết vũ cũng đang chìm dần (chơi ác thế). Một hồi sau không thấy anh trèo lên thì cô mới giật mình hoảng lên :

-nè lâm triết vũ đừng đùa nhé tôi tôi không giỏi đâu.

không có động tĩnh :

-trời ơi không biết bơi thật hả tôi tưởng anh đùa

tử hân không còn cách nào khác vì xung quanh không có ai cô bèn nhảy xuống kéo triết vũ lên. hai người ngụp lên ngụp xuống :

-nè anh ăn gì mà nặng thế hả.hự hự

leo lên được bờ cô mới thở phào nhẹ nhõm. bộ đồng phục ướt sũng :

-nè lâm triết vũ anh đừng làm tôi sợ mà anh đừng có chết nha anh mà chết thì tôi còn ai để trả thù nữa nè

- cô phiền quá đi

tử hàn nghiêng răng :

-nè nếu không có tôi thì anh chết lâu rồi đó. tôi chính là ân nhân cứu mạng của anh mà dám nói thế hả ?

triết vũ nhún vai :

-ai là người xô tôi xuống.thứ nhất nếu tôi chết thì kẻ kia sẽ bị gọi là có hành vi gây án, theo điều lệ thứ XXX của nhà nước sẽ bị kết án chung thân.

tử hàn nắm chặt tay :

-trời ơi tức quá đi

triết vũ cười nhìn cô , người con gái này quả rất đặc biệt. có lúc nhìn tử hàn như thiên thần đôi khi lại nhìn như ác quỷ ,khóc như trẻ con và lại cười ngay sau nước mắt .

-hất xì hất xì

triết vũ nhìn bộ đồ ướt của cô rồi nói:

-cảm lạnh rồi ah .hừ mau về nhà thay đồ đi.

tử hàn bủi môi:

-không cần anh nhắc tôi cũng tự biết

cô lục hết các túi áo nhưng quái là chiếc chìa khóa không cánh mà bay:

-chết chìa khóa xe của mình mất rồi

10. Chương 10

[img]/img]

Triết vũ khoanh tay cười nhìn dáng vẻ như gà mắc tóc của tử hàn. Anh nhún vai : -thôi cô cứ ở đó mà kiếm chìa khoá đi tôi về trước. Tử hàn trừng mắt :- về thì về đi lắm lời.trời ơi bực mình tại sao mình lại dính vào cái tên này chứ. Triết vũ lái xe, bỏ đi. Tử hàn lăm lăm rửa thầm : -đồ không biết ga lăng . Mất luôn rồi đành cuộc bộ về vậy. Tử hàn ngao ngán rảo bước. Từ phía sau đèn xe hơi bóp inh ỏi, tử hàn way lại rửa : -này không biết điếc là gì à. -tiểu thư . Tử hàn chau mi: -ơ ông lý sao ông biết mà đón cháu thế. Ngồi trong xe cô nghĩ ngợi : -hoá ra hẳn ta cũng không đáng ghét lắm. Nhưng mà mình vẫn ghét hẳn ta từ từ cái đồ kiêu ngạo mà.

Nhìn ra cửa sổ cơn mưa nhỏ lất phất , trong lòng tử hàn len lỏi một cảm giác rất ảm áp. Mặc dù cô vẫn không biết cảm giác đó là gì. Cuộc sống cô đã xuất hiện hình bóng anh tự khi nào. Hôm sau,sau buổi tối tra tấn của tên mạnh khương , tử hàn trốn ra sân thượng nằm dài trên ghế đá và đánh một giấc.

-xem ra có học sinh trốn tiết đây. Mạnh khương khoanh tay nhìn triết vũ,anh cười : - giao cho cậu đây đừng nhìn tôi thế chứ. Thôi tôi vào lớp trước đây. Triết vũ bỏ đi. Mạnh khương nhìn cô. Cái con nhóc này đúng là lắm trò để người khác tức điên lên. Mạnh khương phì cười : - cô đúng là trẻ con mà này nguyệt tử hàn cô không định vào học đây àk. -tôi không thích học tên đầu heo kia. Đồ đáng ghét,y học giỏi là hay lắm hả. Tưởng mấy người đẹp trai lắm hả xấu thấy gớm à. Tên triết vũ là tên mặt heo,tên mạnh khương là tên đầu heo. Tử hàn nói trong ngái ngủ. Lúc này mạnh khương chỉ mún đấm cho cô một cái. Anh ngồi cạnh cô : - nguyệt tử hàn mau về lớp đi. Vẫn ngủ say như chết. Tại sao tim anh luôn đập lệch nhịp khi anh đứng gần cô. Luôn loạn cả lên khi nhìn gương mặt thiên sứ này đang say giấc. Mạnh khương nhún mày rồi hét thật lớn : - nguyệt tử hàn cô mà không dậy thì lượng bài tập tăng gấp đôi đấy. Hiệu quả tức thì, tử hàn nghiêng

răng nhìn mạnh khương : -đồ đáng ghét. Mạnh khương nhún vai cười điệu: -mau vào lớp đi . Đây là yêu cầu của tôi, phó hội trưởng hội học sinh. Tử hàn bĩu môi : - xì chỉ được cái danh bốn tiểu thư cóc sợ. Nói rồi thông thả bỏ đi để lại anh tức điên lên : -cô

[img]/img]

Trường TAW . Trước cổng trường một người con gái với ánh mắt vô cùng sắc lạnh trong đồng phục ACCEL khoanh tay . Nhã kỳ nhìn wa cửa sổ nhếch môi : -hừ nguyệt tử hàn để xem cô làm gì được tôi. Bọn con gái xì xầm nhìn nhau : -là tử hàn đó cô ta trở về đây làm gì vậy nhỉ ai ngu ngốc mà gây chuyện với cô ta chứ. Tử hàn lạnh lùng : -triệu nhã kỳ nếu kó ngon thì đến chỗ đó . Nói rồi bỏ đi ngay . Tử hàn trở về trường tỏ vẻ không vui, mạnh khương quăng cho cô sấp giấy : -này bài kiểm tra của cô được 4 điểm có tiến bộ đấy. Tử hàn lạnh giọng : -hôm nay không học đâu, anh đừng đến tôi về trễ lắm. Mạnh khương thấy thái độ của cô hơi lạ bèn hỏi : -cô có chuyện gì à. Tử hàn im lặng, mạnh khương thở dài : -nguyệt tử hàn cô thật khó hiểu rốt cục cô là con người như thế nào? Tại sao tôi lại phải wan tâm cô chứ. Nực cười. Cô đã xen ngang vào cuộc đời tôi tự khi nào, có phải tôi thật sự ghét cô. Hay đó chỉ là sự nguy hiểm ột cái gì khác. Tôi hết hiểu nổi bản thân mình rồi tại cô đấy

Mạnh khương thở dài ngao ngán. Tử hàn rảo nhanh ra hành lang : -hừ triệu nhã kỳ đợi đó tao từng nói với mày đừng để tao nổi giận mà. Triết vũ chau mi : -mau vào lớp đi hết giờ giải lao rồi đấy . Tử hàn nhìn anh : -rừ rừ đồ đáng ghét . Tử hàn lầm bầm : -đồ đáng ghét mà rừ rừ đồ đầu heo dái đi đường hun xe , đi cầu cầu gãy đi xe xe nổ đi máy bay gặp tai nạn lệch đường bay đi bơi gặp sóng thần rừ rừ . Mạnh khương nhìn triết vũ : -làm sao thế? -ngứa tai wá hình như có người đang chửi mình thì phải. Mạnh khương phì cười ngoài con nhỏ đó ra thì còn ai có gan làm thế đâu chứ.

[img]/img]

Tử hàn leo lên xe phóng ra công viên, triệu nhã kỳ đã ở đó rồi. Nhã kỳ nhếch môi : -đã lâu không gặp nguyệt tử hàn , coi bộ để đứt lót mà vào được ACCEL cũng không dễ gì nhỉ. Tử hàn lạnh giọng : -là cô làm đúng không? Nhã kỳ nhún vai : -ái chà tôi không nghĩ là cô không biết người đó là tôi. Thông minh thế là vừa rồi đấy thiên kim đại tiểu thư của dòng họ nguyệt. Cô không cần cảm ơn tôi đâu vì đã giúp cô đo được sự thông minh của cái đầu to mà óc như quả nho của cô đâu hahaha. Tiếng cười của nhã kỳ còn chưa dứt thì một bạt tay giáng xuống gương mặt xinh đẹp của ả. Tử hàn cười nhạt : -ồ không tôi phải cảm ơn lòng tốt của cô chứ có vẻ cái tát này là một món quà thích hợp đấy. Nhã kỳ trừng mắt “pắt” bàn tay của cô bị tay của tử hàn giữ lại : -triệu nhã kỳ tặng lại món quà tôi tặng cho cô không vui tí nào đâu. Nhã kỳ kéo tay lại : -hừ khá lắm để xem cô giỏi tới mức nào. Tử hàn lạnh lùng : -để xem mai cô còn có thể vát mặt vào TAW không. Hay là biến dạng rồi

11. Chương 11

Mạnh khương trợn mắt ngạc nhiên rồi ôm bụng cười lớn : -hahaha là là cô đó hả nguyệt tử hàn hahaha đẹp wá đi mất hohôhohô. Tử hàn tay đã thành nắm đấm : -có mau im không hả không thì tới cái mặt của cậu đấy . Tử hàn phóng lên bàn vắt chân chữ ngũ , tay đung nhẹ con mắt và một bên má xuyết xoa : -hic hic còn đâu gương mặt xinh đẹp này nữa chứ . Ngẩng ngẩng một hồi cô đắc ý : -hừ dù gì mình vẫn hơn cô ta khakhakha mình vẫn còn đi học còn cô ta phải nhập viện . Mình bầm một mắt cô ta 2 mắt mình sưng một má cô ta 2 má mình không chảy máu mũi nhưng cô ta có . Hừ thế mới đáng . Hahaha . Tử hàn cười lớn ,mạnh khương nhìn cô như nhìn một sinh vật lạ : -cô ta bị quánh rồi chạm mạch luôn rồi à. Triết vũ nhìn cô rồi bước ra khỏi chỗ ngồi : -ồn wá đi. Tử hàn bĩu môi : -đồ đáng ghét . Rừ rừ

Ra chơi triết vũ lạnh lùng : -nguyệt tử hàn ! Tử hàn chau mi : -gì? Triết vũ trả lời : -theo tôi. -tại sao tôi phải theo anh chứ ? -300 bài anh văn! -oái đi là được chứ gì. Tử hàn tức tối miễn cưỡng đi theo triết vũ. Đến phòng y tế . Triết vũ bảo : -ngồi xuống đi . Nói rồi anh nhẹ nhàng thoa thuốc cho cô, tử hàn sưng sờ nhìn anh : -cậu... Tim cô lại loạn nhịp cả lên. Triết vũ đặt vào tay cô lọ thuốc : -sáng 1 lần tối một lần sẽ mau hết sưng. Anh bỏ đi, tử hàn đờ người ra rồi cô hét lên : -này định bố thí đấy hả ? Cô định quăng đi nhưng không hiểu sao không nỡ. Cô nhét vào túi : -kệ đồ cho không ngu gì không lấy. Nghĩ rồi cô lại tung tăng bước về lớp học. Tên triết vũ cũng như chưa hề có việc gì xảy ra.

[img]/img]

Tử hân leo lên xe phóng ra công viên, triệu nhĩ kỳ đã ở đó rồi. Nhĩ kỳ nhếch môi : -đã lâu không gặp nguyệt tử hân , coi bộ để đứt lốt mà vào được ACCEL cũng không dễ gì nhỉ. Tử hân lạnh giọng : -là cô làm đúng không? Nhĩ kỳ nhún vai : -ái chà tôi không nghĩ là cô không biết người đó là tôi. Thông minh thế là vừa rồi đây thiên kim đại tiểu thư của dòng họ nguyệt. Cô không cần cảm ơn tôi đâu vì đã giúp cô đo được sự thông minh của cái đầu to mà óc như quả nho của cô đâu hahaha. Tiếng cười của nhĩ kỳ còn chưa dứt thì một bạt tay giáng xuống gương mặt xinh đẹp của ả. Tử hân cười nhạt : -ồ không tôi phải cảm ơn lòng tốt của cô chứ có vẻ cái tát này là một món quà thích hợp đấy. Nhĩ kỳ trừng mắt “pật” bàn tay của cô bị tay của tử hân giữ lại : -triệu nhĩ kỳ tặng lại món quà tôi tặng cho cô không vui tí nào đâu. Nhĩ kỳ kéo tay lại : -hừ khá lắm để xem cô giỏi tới mức nào. Tử hân lạnh lùng : -để xem mai cô còn có thể vát mặt vào TAW không. Hay là biến dạng rồi

Mạnh khương trợn mắt ngạc nhiên rồi ôm bụng cười lớn : -hahaha là là cô đó hả nguyệt tử hân hahaha đẹp wá đi mất hohôhohô. Tử hân tay đã thành nắm đấm : -có mau im không hả không thì tới cái mặt của cậu đây . Tử hân phóng lên bàn vát chân chữ ngũ , tay đung nhẹ con mắt và một bên má xuyết xoa : -hic hic còn đâu gương mặt xinh đẹp này nữa chứ . Ngẩng ngẩng một hồi cô đắc ý : -hừ dù gì mình vẫn hơn cô ta khakhakha mình vẫn còn đi học còn cô ta phải nhập viện . Mình bầm một mắt cô ta 2 mắt mình sưng một má cô ta 2 má mình không chảy máu mũi nhưng cô ta có . Hừ thế mới đáng . Hahaha . Tử hân cười lớn ,mạnh khương nhìn cô như nhìn một sinh vật lạ : -cô ta bị quánh rồi chạm mạch luôn rồi à. Triết vũ nhìn cô rồi bước ra khỏi chỗ ngồi : -ồn wá đi. Tử hân bĩu môi : -đồ đáng ghét . Rừ rừ

Ra chơi triết vũ lạnh lùng : -nguyệt tử hân ! Tử hân chau mi : -gì? Triết vũ trả lời : -theo tôi. -tại sao tôi phải theo anh chứ ? -300 bài anh văn! -oái đi là được chứ gì. Tử hân tức tối miễn cưỡng đi theo triết vũ. Đến phòng y tế . Triết vũ bảo : -ngồi xuống đi . Nói rồi anh nhẹ nhàng thoa thuốc cho cô, tử hân sưng sờ nhìn anh : -cậu... Tim cô lại loạn nhịp cả lên. Triết vũ đặt vào tay cô lọ thuốc : -sáng 1 lần tối một lần sẽ mau hết sưng. Anh bỏ đi, tử hân đờ người ra rồi cô hét lên : -này định bố thí đấy hả ? Cô định quăng đi nhưng không hiểu sao không nỡ. Cô nhét vào túi : -kệ đồ cho không ngu gì không lấy. Nghĩ rồi cô lại tung tăng bước về lớp học. Tên triết vũ cũng như chưa hề có việc gì xảy ra.

[img]/[img]

Trở về nhà, lấy lọ thuốc ra cô mới biết không phải có một mà có những hai lọ thuốc : -chẳng lẽ là tên mạnh khương ư ? Cầm hai lọ thuốc cô cảm thấy lòng ấm áp , nhưng niềm vui mới nhen nhóm chưa được bao lâu thì : -tiểu thư cậu vũ đến người xuống đi ạ. Tử hân nhăn mặt rồi quăng hai lọ thuốc lên bàn một cách vô tình. Lại học anh, tử hân chán nản cầm viết. Triết vũ thì vẫn tiếp tục đọc sách như thường lệ. Mà trong anh lúc đọc sách thì tuyệt thật. Tử hân bĩu môi : -đúng là đồ đầu heo.

Triết vũ nhìn tử hân ngủ ngon lành trên đồng sách. Anh định lay cô dậy nhưng lại thôi ,triết vũ lắc đầu : -ngủ xấu nét wá đi mất (ngủ gì mà nước miếng chảy dài xấu nét thật) . Triết vũ nhìn cô một hồi lâu : -hừ đúng là đầu đất. Khi tử hân tỉnh thì triết vũ đã về tự bao giờ. Cô đưa tay chạm lên môi, vừa nãy có một cảm giác tê đầu lưỡi , rất ngọt ngào. Nhưng cô chẳng wan tâm phóng lên giường ngủ là việc đầu tiên cần phải thi hành. Trên chiếc mô-tô , gương mặt triết vũ nở ra một nụ cười tinh quái : -ôi mình điên mất thôi .

12. Chương 12

Tử hân bĩu môi : -cuộc thi tài năng ak. Mạnh khương gật đầu : -phải hằng năm nhà trường tổ chức cho các học sinh giao lưu với nhau lớp ta sẽ diễn kịch. Tử hân nhún vai : -chán ồm. Triết vũ đặt quyển sách xuống : -cô có được mời tham gia đâu mà chán với chả ồm. Tử hân tức khí, nắm chặt tay : -rừ rừ đồ đáng ghét. Mạnh khương phì cười : -này đầu đất coi bộ cô có vẻ sợ triết vũ nhỉ . Tử hân ghé mắt lên : - hừ tôi làm gì phải sợ hân chứ . Mạnh khương hỏi tiếp: -thế cô có sợ tôi không ? Tử hân ôm bụng cười nắc nẻ : -sợ anh á đời nào. Mạnh khương nghiêng răng mặt đen lại : -một tối giờ học rồi tránh ra cho tôi coi (t/g :giận vô cớ)

Trong lớp,sau khi bốc thăm chọn vai tử hân hơi chau mày : -cái gì mình sẽ làm bà hoàng hậu á. Thật bất công gương mặt xinh đẹp như vậy mà phải đóng vai ác ư thật bất công. Mạnh khương cười giễu : -tôi thấy vai ấy hợp với cô lắm đấy. Tử hân nắm chặt tay : -thế anh làm ai? Mạnh khương mặt đen lại, tử hân chớp lấy tấm giấy “chú lùn” . Một tràng cười vang lên từ hoàng hậu tử hân. Mạnh khương trừng mắt, tử hân lè lưỡi : -hừ anh cũng có hơn gì tôi chứ. Thế tên kia vai gì ? Mạnh khương nhún vai : -triết vũ ư? Là hoàng

tử. Tử hân chau mày : -hừ ai xui xẻo làm công chúa của hân thế nhỉ? Triết vũ chẳng may đến vai diễn và cô công chúa . Anh vẫn chăm chú đọc sách , rồi cười nhạt : -hoàng hậu ư? Đúng là hợp với cô ta wá còn gì.

hình như là dag thiếu 1phan hay sao y nhỏ

[img]/img]

Thấm thoát cái ngày quái quỷ kia cũng đã đến. Tử hân soi mình trong gương, đúng là nhìn cô trong hơi gian tí vì tài hóa trang ấy mà. Tử hân tiếp tục nói xỏ mạnh khương hân trong vai chú lùn chẳng hợp tí nào. Còn tên hoàng tử lợn kia thì chẳng thấy đâu, từ phía cửa một chàng hoàng tử với mái tóc bạch kim bước ra. Vẫn gương mặt ẩn chứa hàn băng đó . Trông triết vũ chẳng khác gì một chàng hoàng tử thực thụ. Tử hân ngậy người ra mắt không rời khỏi anh. Triết vũ đi ngang wa cô phong thái vẫn rất lạnh lùng. Bước ra cánh gà, tử hân trợn mắt. Phía dưới khán đài là những băng rôn mang tên triết vũ và mạnh khương kèm theo chữ I Love You cộng thêm sự hò hét của lũ hâm trai mà dai như đũa đối kia. Sau tấm phong với tư cách là phó hội trưởng hội học sinh lên phát biểu. Lũ diên la hét inh ỏi. Mạnh khương mỉm cười một nụ cười toả nắng. Lũ con gái càng hét dữ dội hơn wá là hỗn loạn. Tử hân bĩu môi : -cái gì mà hoàng tử mặt trời , hoàng tử băng giá chứ. Hoàng tử heo với hoàng tử lợn thì đúng hơn. Mạnh khương đắc ý nhìn tử hân : - đấy cô thấy chưa? Fan của tôi không đấy. Tử hân tặc lưỡi : -hazzi! Tội nghiệp chắc mắt họ có vấn đề mới vậy. Mạnh khương liếc cô,tử hân lè lưỡi trêu tức anh. Bức màn được vén lên, vở kịch nàng bạch tuyết và 7 chú luan khai

Tiệc mục diễn ra suôn sẻ , chủ yếu tất cả đều hướng về tên hoàng tử do triết vũ thủ vai và tên chú lùn thứ 5 do mạnh khương đóng. Cho đến cảnh cuối công chúa đột nhiên đau bụng và bỏ chạy vào toilet. Tên đạo diễn mặt mụn vô đầu bứt tay như gã điên : -trời ơi phải làm sao bây giờ. Tử hân bĩu môi : -hừ biết thế đã khỏi diễn ngay từ đầu phiền phức wá đi. Bỗngưng tên mặt mụn nhìn tử hân chăm chú , cô chau mày : -nhìn cái gì mà nhìn . Tên mặt mụn hồ hởi : -cậu được đấy. Tử hân nhún vai : -tôi không thuộc lời thoại. Vả lại tôi không thích diễn chung với tên đầu heo kia. Tên mặt mụn không nghe lời cô vẫn cứ thao thao bất tuyệt : -nếu cô đồng ý thì sẽ được cộng vào điểm thi đua và được tuyên dương trước lớp. Vả lại cảnh cuối công chúa chỉ ngủ thôi nên không cần lời thoại vv và vv... Tử hân nhăn mặt , một người chưa từng đụng đến cuốn truyện cổ tích thì làm sao biết cảnh cuối là như thế nào. Vả lại nghe cái tên mặt mụn này ca cẩm thôi cũng đủ điếc tai . Cô cắt ngang : -thôi thôi chỉ ngủ thôi đấy. Cậu mà dám lừa tôi là cậu chết chắc. Tên mặt mụn nuốt nước bọt cười gượng : -tất nhiên. Triết vũ thở dài thườn thượt : -đúng là đồ ngốc

Dưới khán đài lại ồ lên : -ôi tớ muốn làm công chúa wá. -triết vũ tuyệt wá. -con nhỏ công chúa đó thật có điểm phức . Triết vũ nhìn tử hân , mái tóc được búi cao cài một cái vương miện . Hàng mi công vút trong chiếc đầm trắng tinh khôi trong cô không khác gì một nàng công chúa . Tử hân cảm thấy hơi ấm của triết vũ đang ở rất gần khi cô mở mắt thì có lẽ đã wá muộn. Dưới khán đài như rung động lên. Phía xa xa mạnh khương cười buồn : -triết vũ cậu thật may mắn. Tử hân như đờ người ra chưa hoàn hồn , cho dù là đóng kịch đi nữa nhưng đây cũng là nụ hôn đầu của cô. Từ nhỏ cô ước rằng nụ hôn này sẽ trao cho bạch mã hoàng tử của mình chứ đâu phải tên bạch trư này. Tên mặt mụn nói nhanh : -lẹ lên kéo màn xuống nhanh. Tử hân đẩy triết vũ ra : -đồ biến thái làm gì vậy hả? Triết vũ quăng kịch bản cho cô xem. Tử hân trợn mắt há hốc : -cảnh cuối hoàng tử trao cho công chúa nụ hôn ngọt ngào đánh thức nàng dậy sau giấc ngủ dài. Tử hân nắm chặt tay ánh mắt hình viên đạn nhìn tên mặt mụn : -khốn kiếp nếu ta không bám người ra thành trăm mảnh thì ta không phải là nguyệt tử hân. -ối ối tha cho tôi. Khi tên mặt mụn đã tan xác nằm một đồng thì tử hân nhìn triết vũ , hai hàng mi đã đọng nước : -sao cậu biết mà vẫn lừa tôi . Đồ đáng ghét . Rồi cô đánh túi bụi vào anh : - cậu có biết đó là nụ hôn đầu tiên của tôi không . Đồ đầu heo. Triết vũ im lặng (hình như là nụ hôn thứ hai rồi) rồi bất chợt vô thức anh ôm cô vào người trước sự ngỡ ngàng của mọi người : -đồ ngốc đừng khóc nữa tôi xin lỗi đừng khóc nữa. Rồi cảm thấy mọi người đang nhìn mình anh bỏ cô ra có lẽ không ai nhận ra nhưng mặt của cả hai người đều đã ửng đỏ. Triết vũ thâm nghĩ : -chết tiệt mình đang làm cái quái gì thế này điên mất thôi. Tử hân hoàn hồn cô nghiêng rãnh : -lâm triết vũ cậu . “bốp” một cú đấm thật lực làm triết vũ ngã nhào . Tử hân tức tối bỏ đi. Tên mặt mụn nhìn triết vũ : -đúng là đầu gấu mà. Triết vũ nhún vai. Sau đó lại trở về nét lạnh lùng ban đầu. -nguyệt tử hân cô làm tôi điên mất thôi. Điên thật rồi , chết tiệt mà rốt cục tại sao mình lại làm thế rốt cục mình bị gì. Làm sao mà mình có thể thích con nhỏ vừa ngốc nghếch vừa đáng ghét đó chứ. Trong tâm trí anh bây giờ đang rất hỗn loạn. Nhưng khi cầm sách lên đọc mọi thứ lại lắng yên . Mạnh khương dựa vào tường : -đúng

là mình thật sự thích con nhỏ gốc đó rồi.

[img]/img]

Tử hàn trở về nhà nằm dài trên sofa : -khốn kiếp rốt cục tại sao mình lại dây vào hần cơ chứ . Nguyệt tử hần mi làm sao thế này. Trong lúc đó triết vũ trở về nhà, mẹ anh là Lý phu nhân đã đứng đợi từ trước : -triết vũ à ta có chiế muốn nói với con. Triết vũ chau mi nhưng cũng miễn cưỡng ngồi xuống . Lý phu nhân chậm rãi : -ba con sắp về rồi . -thế thì có liên quan gì đến tôi chứ. -đừng chống đối cha con nữa sẽ chẳng có ích lợi gì cho con đâu. -hết rồi chứ nếu hết rồi thì con xin phép. Triết vũ đứng phắt dậy bỏ vào trong . Lý phu nhân chỉ thở dài. Triết vũ nằm dài trên sofa mắt khép hờ : -rốt cục ông ta đã trở về. Ông ta lại muốn cái gì đây chứ. Thật phiền phức.

Hôm sau đi học tử hàn thấy những cặp mắt như muốn ăn tươi nuốt sống hướng vào cô. Trên tập san của trường là bài báo với tựa đề ” hoàng tử triết vũ và cô gái may mắn trong lễ hội văn hoá” . Tử hàn há hốc : -cái gì! Ai may mắn chứ . Chết tiệt . Tầm ảnh này (tầm ảnh hai người đang hôn nhau ở lễ hội văn hóa) . Ngay cả con công chúa diễn từ đầu tới gần cuối cũng ưu ái dành tặng cho cô ánh mắt hình viên đạn. Xui xẻo thay khi chưa vào lớp thì đã đụng một lũ điên. Kẻ cầm đầu nhìn cô : -mày là nguyệt tử hần . Con nhỏ lúc nào cũng giả vờ để lừa hủi theo sau anh triết vũ với mặt khượng đó hả ? Tử hàn nghiêng rằng : -rút lại những lời đó nếu không muốn bị nhừ tử. Kẻ không biết sống chết kia vẫn cười nham nhở : -sao nói trùng tim đen rồi hả. Coi bộ mày chắc khoái lắm khi vinh hạnh được anh triết vũ...hả. Tao đoán không lầm con nhỏ kia bị đau bụng là do mày . Đúng là cáo già mà. Một nhỏ khác xen vào : -lại còn giả vờ khóc để anh triết vũ ôm vào lòng lợi dụng lòng tốt của anh ấy không thể tha thứ được . -quánh nó đi. Tử hàn nắm chặt tay : -tao đã cảnh cáo mà tụi mày không nghe được để xem má mày có còn nhận ra mày không nhé. Ánh mắt cô lạnh khiếp người đến lũ điên kia cũng phải nổi da gà. Tử hàn nhếch miệng, khi bọn điên kia nhận ra chuyện gì thì đã wá muộn. Kẻ nào gốc mà kiếm chuyện với nguyệt tử hần cô thì chỉ có từ chết tới bị thương thôi

13. Chương 13

Khi bọn kia đã nằm dài trên sân thì cũng là lúc cô được mời lên phòng thầy hiệu trưởng

Không ai nói với ai một lời cho đến khi tan học. Tử hàn thấy có rất nhiều xe đợi ở cổng trường . Một tên đứng trước triết vũ : -thiếu gia ông chủ mời người đến LASS ạ. Triết vũ cười lạnh : -chỉ là đi nhà hàng có cần phô trương như thế không. -thiếu gia vì ông chủ biết nếu không làm như vậy thì thiếu gia sẽ không đi. -hừ được rồi. Triết vũ nhìn tử hàn rồi leo vào xe, thoát cái đã mất bóng. Lũ đĩa mê trai lại nhốn nháo cả lên : -ôi tuyệt quá nhà tớ muốn mua chiếc xe đó mà không đủ tiền. Đàng này triết vũ hơn tám chiếc ôi. -nhìn triết vũ thật phong độ quá đi. Tử hàn nhún vai: -xì đồ khoe mẽ. Mạnh khượng thở dài : -hazzi! Nếu ông làm mà trở về đây thế nào cũng có chuyện. Xem ra khổ cho triết vũ rồi. Tử hàn nhìn mạnh khượng : -xì rồi hơi mà lo chuyện bao đồng bỗng cô nương vào lớp. Mạnh khượng cười giễu : -đồ đầu đất ! Được người khác hun rồi làm ngơ không wá vô tình hay sao? ” Bốp” tử hàn tặng anh khượng một cú đấm thật lực rồi bỏ ra về : -đừng bao giờ nhắc lại chuyện đó trước mặt bọn tiểu thư. Lũ hám trai hằm hè nhìn tử hàn : -cái gì hết triết vũ nó lại muốn tới mạnh khượng sao? Đồ hồ ly tinh mà. Nhưng tất nhiên chẳng ai dại gì mà mà kiếm chuyện với cô nữa . Mạnh khượng cười : -tôi còn không dám đắc tội tới con nhỏ đầu đất đó thì các cô làm được gì. -anh mạnh khượng ý anh là sao? Lũ con gái nhìn mạnh khượng , anh nở một nụ cười như ánh nắng ban mai : -không đúng sao? Lũ đĩa hám trai ngây ngất : -ạ đúng đúng. -thôi chào các em nha . Mạnh khượng leo lên ô tô về còn lũ hám trai vẫn còn ngất ngây : -ôi anh ấy thật tuyệt.

[img]/img]

Triết vũ nhìn ông Lâm : -ông còn muốn gì nữa đây. Ông lâm nhìn anh: -vẫn muốn chống đối ta sao? Con vẫn thế nhỉ. Triết vũ vẫn lạnh lùng : -có gì thì nói đi tôi không muốn nhiều lời với ông. Triết vũ vừa dứt thì từ bên ngoài có hai người bước đến : -a chủ tịch lâm thành thật xin lỗi vì đã để ngài phải đợi lâu . Ông lâm cười bắt tay sã giao : -à không có gì chủ tịch triệu khách sáo quá rồi ồ cháu đây có phải là... Chủ tịch triệu nói : -ồ vàng đây là nhà kỳ con gái tôi. Nhà kỳ cuối đầu lễ phép : -cháu chào bác! -ôi chủ tịch có tiểu thư thật xinh đẹp. -không không ngài mới có một cậu quý tử đây chứ nhà kỳ nhà tôi còn phải học hỏi nhiều. Triết vũ ngán ngẩm nhìn hai lão già . Nhà kỳ nhìn anh : -chào anh em là triệu nhà kỳ hân hạnh được làm

wen. Triết vũ không trả lời nhìn cha anh : -thưa cha đồ ăn đã nguội hết rồi ak! Ông lâm nhìn triết vũ rồi tươi cười : -mời chủ tịch triệu! Bữa ăn duy có triết vũ là chẳng nói gì. Nhã kỳ gấp vào đĩa anh một miếng cua : -anh ăn cái này đi ngon lắm đó. -cảm ơn. Triết vũ vô cảm trả lời. Ông triệu cười : -ôi hai đứa nó mới xứng đôi làm sao. Ông lâm gật đầu : -vâng ! -tôi nghĩ nếu chúng ta tác hợp... Triết vũ cắt ngang lời cha : -con no rồi xin phép. Ông lâm khó xử nhìn ông triệu : -ơ chuyện này. -à không sao tôi không để ý đâu chủ tịch lâm chờ để tâm -à vâng . Nhã kỳ cuối đầu : -cha chủ tịch con xin phép theo anh triết vũ . -cái con bé này -haha chủ tịch triệu tôi thấy ta nên tác hợp cho 2 đứa nó. -vâng tôi cũng thấy thế .

Triết vũ bước ra ngoài ban công , nhã kỳ cười tươi : -ba em nói em sẽ được học chung trường với anh mong anh giúp đỡ nhé anh là hội trưởng hội học sinh phải không woa anh giỏi thật đấy em ngưỡng mộ anh lắm . -triệu tiểu thư tôi xin phép. Triết vũ bỏ về. Nhã kỳ cười : -lần đầu tiên mình bị từ chối phũ phàng như vậy thú vị đây đẹp trai lạnh lùng mình rất thích triết vũ để xem anh có thoát khỏi em được không. Thứ gì mà triệu nhã kỳ này đã muốn thì nhất quyết phải có cho bằng được em sẽ làm anh phải thích em hừ.

Tử hàn vừa bước vào cổng đã nghe xôn xao hết cả lên : -con nhỏ đó đẹp wá hén. Tao ước gì được đi chung với nhỏ dù chỉ một lần. - ôi may có mà xếp hàng dài. Mà nhỏ chảnh lắm mày ơi. Nghe nói nó học ở TAW nhờ wen biết ông thầy hiệu trưởng nên được vào đây thế là trường mình đã có hai người rồi hehe toàn mỹ nhân mày hén có điều nhỏ nguyệt tử hàn đáng sợ lắm còn nhỏ này thì tao không biết. Lũ con trai đang xì xào bàn tán chợt phát hiện ra sự xuất hiện của nguyệt tử hàn nên cả bọn rút êm. Tử hàn chau mày : -TAW ư chẳng lẽ là... Cô giật mình vội chạy vào lớp mình thì quả như suy nghĩ triệu nhã kỳ đang ở đó. Tử hàn lạnh giọng : -triệu nhã kỳ. Nhã kỳ có phần hơi ngạc nhiên nghĩ : -hoá ra cô ta cũng ở đây chết tiệt. Nhã kỳ cười: -ồ tử hàn hoá ra bạn cũng học ở đây ak. Giọng nói pha chút chế giễu , từ gương mặt đáng ghét sát khí như ác quỷ bỗng chốc biến thành thiên thần tử hàn cười dịu dàng : -ôi thế thì tốt wá bạn cũ gặp lại mà. Dù gì bạn cũng là học sinh mới có gì không biết cứ hỏi mình mình vào trước bạn mà . Nhã kỳ nghiêng rằng nhưng vẫn cố nở ra một nụ cười giả tạo. Tử hàn tiếp tục dịu dàng : -bây giờ bạn có thể tránh ra không đó là chỗ ngồi của mình. Dù gì bạn cũng là học sinh mới nên mình không trách đâu. (t/g :nhã kỳ đứng ngay chỗ ngồi của tử hàn vì muốn ngồi cạnh triết vũ mà không biết đó là chỗ của tử hàn cô) . Nhã kỳ tím mặt : -à thế ư ? Tử hàn nhếch miệng thông thả ngồi xuống . Triết vũ lắc đầu bó tay với con nhỏ đầu đất này. Mạnh khương phì cười : -cô đúng là đáng sợ thật. Nhã kỳ nắm chặt tay : -nguyệt tử hàn mày hãy chờ đó. Dám làm tao mất mặt như vậy . Hừ.

T/g : Sẽ có nhiu tình tiết hiểu lầm giữa triết vũ và tử hàn vì triệu nhã kỳ đã xuất hiện.

Ra chơi nhã kỳ đã đứng cạnh triết vũ, cô luôn mồm : -triết vũ anh đi ăn với em nhé. Anh đói chứ. Tại mình đi ăn nha. Triết vũ đặt cuốn sách đang đọc dở xuống bàn nhìn nhã kỳ : -cảm ơn nhưng tôi ghét nhất là bị làm phiền khi đọc sách. Tử hàn bĩu môi : -xì đồ chảnh. Mạnh khương nhìn cô : -hoá ra cô wen triệu nhã kỳ. -tất nhiên bạn cũ mà. Mạnh khương cười giễu : -không ngờ con nhỏ đầu đất như cô lại wen được một đại mỹ nhân như thế. Tử hàn trừng mắt nhìn mạnh khương : -khôn hồn thì rút lại lời nói đó mau. Tôi sẽ giết anh ngay tức khắc đấy. Mạnh khương bĩu môi : -được thích thì cứ tự nhiên nè đừng tưởng cô là con gái thì tôi không dám làm gì cô nha ừ mà trong cô chẳng giống con gái tí nào cả. Tử hàn nắm chặt tay và “bốp” một cú đấm thép đáng xuống mạnh khương anh từ trên bàn té xuống và mạnh khương đáng ghét cũng kéo cô té theo. Trong phút chốc cả hai nằm dài trên nền lớp điều đáng nói là mạnh khương nằm dưới và tử hàn nằm trên người anh. 4 mắt nhìn nhau có lẽ chỉ 2 cm nữa là môi hai người đã chạm vào nhau rồi. Lũ con gái trợn mắt : -cô ta ... Nhã kỳ cũng ngạc nhiên không kém. Mạnh khương nhìn cô , hai người đang ở rất gần tìm anh lại đập liên hồi . Triết vũ không nói không rằng kéo tử hàn ra : -hai người đang diễn kịch đấy ak. Tử hàn liếc mạnh khương : -đáng kiếp ! Khi cô bỏ ra ngoài thì mạnh khương đã có một con mắt đui then. Nhã kỳ nhíu mày : -mối wan hệ giữa nó với anh triết vũ và mạnh khương là gì. Mạnh khương suýt xoa con mắt nhưng trong lòng một chút gì đó vui vui

[img]/img]

Triết vũ cảm thấy có cái gì đó vô cùng khó chịu . Nhã kỳ vui vẻ : -thôi mình đi ăn nha. Triết vũ gắt : -cút đi thật phiền. Anh cầm theo cuốn sách bỏ đi. Nhã kỳ nắm chặt tay. Tử hàn hằm hằm đi dọc hành lang : -khốn kiếp tại sao mình lại ở cái nơi vớ vẩn này chứ. Chết tiệt mà. Ông thầy mắt lé đi ngang va phải cô , tử hàn hét lên : -khốn kiếp bộ mù hay sao mà không thấy hả muốn chết sao. Lão thầy nhíu mày : -này trò kia... -trò cái gì mà trò không thấy bốn cô nương đang có chuyện bực mình sao ? Tử hàn quay mặt lại nhìn xem kẻ nào to gan va phải cô. Nhìn gương mặt sát thủ của thầy lé tử hàn nuốt nước bọt : -oái sao thầy

.... Giữa sân trường nắng chói trang của buổi trưa vóc dáng nhỏ nhắn của tử hân cùng tiếng rên thảm thiết vang tận trời xanh : -thầy mắt lé ơi ... Ý lộn thầy huy ơi xin thầy tha cho em đi mà em đâu có cố tình xúc phạm thầy đâu em chỉ vô tình thôi mà thầy thầy ui thầy thương em trẻ người non dạ lần đầu mà tha cho em đi thầy . Thầy huy trừng mắt nhìn tử hân : -em có im cho tôi dạy học không hả ? Tử hân hét toáng lên : -thầy ơi tha cho em đi mà thầy. Triết vũ bó tay chịu thua con nhỏ đầu đất này , mạnh khương lắc đầu . Nhã kỳ bĩu môi : -đáng đời. Ông thầy cuối cùng cũng phải chịu thua mà cho cô vào lớp. Tử hân đắc ý : -hehehe mình quả là cao tay tính ra chất giọng của mình cũng tốt đấy chứ. Phải xứng ngang tầm với các ngôi sao chứ chẳng chơi hô hô hô đáng khâm phục quá đi

Triết vũ tiếp tục với công việc gia sư cho tử hân. Mà xem chừng hôm nay trong anh có gì đó không vui tí nào. Tử hân hỏi : -nè bài này tôi không hiểu. Triết vũ lạnh lùng : -mau làm đi thật lắm lời. Tử hân nhú mồm. Rốt cục là tên này bị bệnh gì thế không biết. Một lát triết vũ nhìn cô : -nguyệt tử hân. Tử hân gật : -gì nữa đây . Triết vũ tiếp tục : -cô thích mạnh khương. Tử hân chau mày nhìn anh : -nay hôm nay anh ăn cái giống gì mà nói chuyện lạ thế. Triết vũ nhìn cô rồi nói : -lắm lời wá làm bài đi. Tử hân chớp chớp mắt . Ở hay rốt cục tên triết vũ này bị gì rõ ràng là hần hỏi cô giờ thì nói cô lắm lời là sao. Triết vũ nhìn tử hân lại ngủ gật . Anh nhìn cô ngủ cực xấu. Anh lấy chiếc phone của mình ra và tách. Anh lắc đầu cười nhẹ. Tiếng đến bên cô triết vũ thì thầm : -tôi đã suy nghĩ rất nhiều không biết tình cảm mà tôi dành cho cô là gì nhưng bây giờ tôi đã có được đáp án. Tôi sẽ không để cô thoát khỏi lòng bàn tay của tôi đâu. Con nhỏ đầu đất kia hãy chờ đó. Triết vũ bỏ về. Tử hân mở mắt : -ý hần là sao không để mình chạy là sao. Chẳng lẽ.....

14. Chương 14

Hôm sau đi học mọi thứ lại trở về với quỹ đạo của nó. Tử hân uể oải vương vai . Tên triết vũ chết tiệt cứ đọc sách. Còn nhã kỳ như con đĩa vẩy quanh triết vũ. Chợt một sợi dây chuyền từ cặp anh rơi ra. Nhã kỳ nhặt lên : -triết vũ cái này của anh nè. Triết vũ giật mình nhìn sợi dây chuyền : -nhã kỳ mau đưa đây. Tử hân nhanh như cắt giật lấy : -oa sợi dây chuyền đẹp thật gái tặng hả. Triết vũ trừng mắt nhìn cô : -nguyệt tử hân mau trả đây. Tử hân giật mình chưa bao giờ triết vũ tức đến như vậy. Tử hân bĩu môi quăng sợi dây lên bàn : -xì làm như bốn cô nưon thêm lắm vậy. Trong nó chẳng đẹp tí nào xấu xí. “bốp” một cái tát như trời đánh. Triết vũ lạnh lùng: -đừng tưởng cô là con gái thì tôi không dám đánh. Tử hân nhú mồm, nhã kỳ nhếch môi. Tử hân nhìn triết vũ nhún vai bỏ đi: -hừ đánh thì đánh đừng tỏ ra cao thượng. Tưởng là con gái không dám đánh chẳng phải anh đã đánh rồi đó sao. Tử hân bỏ ra ngoài. Mạnh khương nhìn triết vũ rồi đuổi theo tử hân.

[img]/img]

Mạnh khương theo tử hân ra ban công. Tử hân cười : -cậu nghĩ tôi ra đây để khóc sao. Nguyệt tử hân tôi không yếu đuối như vạ đâu. Mạnh khương gật đầu : -ùm mà tôi nghĩ cô nên xin lỗi triết vũ đi. Tử hân bĩu môi : -xin lỗi ư xin lỗi một tên vừa mới tát mình sao. Vì sợi dây chuyền gái tặng sao? Mạnh khương lắc đầu

Mạnh khương nói : -sợi dây chuyền đó là do bà nội cậu ấy tặng trước lúc qua đời. Trước khi ra đi bà đã trao nó cho triết vũ với hi vọng cậu ấy sẽ tặng nó cho người con gái mà cậu ấy yêu. Nên lúc nào triết vũ cũng mang nó theo. Tử hân bặm môi cô có cảm giác như mình vừa phạm phải một sai lầm rất lớn. Cô gật đầu : -thế ư ? Vậy là tôi đã nói sai rồi. Thôi tối tiết thể dục rồi đó cậu vào trước đi . Mạnh khương gật đầu bỏ vào trong. Tử hân thở dài : -đành phải xin lỗi tên đầu heo đó thôi .

Tử hân bước vào lớp là lúc tiết thể dục sắp kết thúc. Cô bước vào chỗ ngồi . Chợt thấy trong học bàn của mình có thứ gì đó. Khi cô lấy ra thì phát hiện đó là sợi dây chuyền của triết vũ nhưng đã đứt thành nhiều đoạn tử hân nhú mồm : -chuyện gì thế này tại sao nó lại.... Khi chưa kịp định thần lại thì tiết học thể dục đã hết các học sinh trở về lớp học. Triết vũ bước vào thấy cô và cả sợi dây chuyền đã đứt thành nhiều đoạn trên tay cô. Triết vũ tím mặt : -nguyệt tử hân cô.... Tử hân lấp bắp : -tôi...tôi.. Nhã kỳ nhếch miệng

Triết vũ lạnh hơn bao giờ hết : -nguyệt tử hân cô là đồ đê tiện bỉ ổi chẳng lẽ bây giờ cô định nói là không làm khi nó đang trên tay cô sao. Cô không thích nó đó là việc của cô nhưng cô không có quyền làm thế hãy cút đi đi . Tôi không muốn thấx mặt cô nữa. Tử hân nhìn anh : -tôi thật không có thật mà. “bốp ” triết vũ lạnh lùng : - đừng để tôi thấy cô nữa. Tử hân ôm má , lại một cái tát. “bốp” tử hân tặng lại cho triết

vũ một cái tát : -được lắm cậu nghĩ cậu là ai mà dám đánh tôi hả . Được tôi làm đây tôi làm đây thì sao nào. Tử hân bỏ chạy nhanh để không ai biết là cô đang khóc

15. Chương 15

Triết vũ nắm chặt tay . Nhã kỳ nói : -triết vũ àk ! -cút hết đi. Triết vũ hét lên . Nhã kỳ lo lắng : - được được rồi. Ngồi trên ghế đá nhã kỳ cười : -ai chà mình muốn xem gương mặt của con nhỏ đó lúc này wá hừ . Tôi đã nói rồi đừng chọc tức triệu nhã kỳ này mà . Đáng kiếp nguyệt tử hân àk

[img]/img]

Tử hân ánh mắt vô định . Ba cô lo lắng : - tử hân con sao vậy ? Đang học sao lại quay về. Con..... -ba ak! Con muốn nghỉ ngơi đừng làm phiền con nữa . -được rồi!!! Tử hân nằm dài trên giường : -tại sao mình lại đau đến thế. Tự dưng lòng không khóc mà sao nước mắt cứ trào ra. Lâm triết vũ tại sao cậu không tin tôi chứ. Tôi hận cậu. Tiếng chuông điện thoại vang lên ” có điện thoại công chúa siêu quậy nghe máy nào” Tử hân bật máy : -nghe ? -đại ca hả nhật linh nè đi bar hông ? Tử hân nhú mồm trong giây lát rồi cười : -ok !! Cô bước đến tủ quần áo : -wên đi ! Nguyệt tử hân là nguyệt tử hân hấn chẳng là gì để mình phải bận tâm cả đi chơi thôi

Giữa tiếng nhạc sập sình tử hân ngồi trong một góc . Nhật linh cô bạn cũ ở TAW cũng là đồ đệ của cô hồi : -ái chà ai đã làm cho tử hân ta buồn đến nỗi phải dùng rượu thế kia . Tử hân đặt chai rượu xuống : -đây là chuyện của tao mày thích wan tâm chuyện của tao hồi nào vậy hả. Tử hân trừng mắt , nhật linh cuối đầu : -xin xin lỗi !!! Một lát sau tử hân nằm dài trên bàn. Nhật linh lắc đầu : -đúng là con người khó ai mà thoát khỏi lưới tình. Tử hân say tí bĩ : -nhật linh tao chưa say khốn kiếp lâm triết vũ tại sao vì lời nói của tên khốn cậu mà tôi đau đến thế chứ ! Nhật linh thở dài cô lấy điện thoại của tử hân bấm đại vào một số điện thoại : -wây xin hỏi đây có phải là bác thiên ba tử hân không ạ . Giọng đầu dây bên kia vang lên : -ai đó ! -tử hân đang ở quán bar của phố 13 bạn ấy say wá rồi ak. -ơ... ! Nhật linh tắc máy. Cô nhìn lủ bạn : -được rồi ta đi thôi đại ca không sao đâu . Sắp trễ rồi đó . Tử hân bọn em đi đây tiền rượu bọn em trả rồi

-nguyệt tử hân mau tỉnh dậy đi. Cô làm sao vậy. Một chàng trai mái tóc bạch kim đứng cạnh cô . Tử hân lằm bằm : - hừ tao chưa say nhật linh rót rượu đi !! Triết vũ lay cô : -này cô say lắm rồi mau tỉnh dậy đi !! Tử hân chợt nhìn triết vũ khoé mắt đọng nước : -lâm triết vũ tôi hận cậu ! Tại sao cậu không tin tôi ! Tại sao vì lời nói của cậu mà tôi đau đến thế ! Hu hu !

Triết vũ im lặng rồi hỏi : -không phải cô thật sao ? Không có tiếng trả lời. Triết vũ công cô ra khỏi quán bar : -tử hân à nếu người đó là cô thì tôi không thể nào tha thứ ! Mà tại sao lại trùng hợp như vậy hừ ! Cô luôn gây rắc rối cho người khác ! Từ đằng xa một chàng trai khác nhìn theo . Mạnh khương nắm chặt chiếc điện thoại . Người mà nhật linh gọi là mạnh khương còn triết vũ chỉ tình cờ mà thôi : -lâm triết vũ chẳng lẽ ... Tại sao tại sao lại là nguyệt tử hân chứ .

16. Chương 16

[img]/img]

Khi tử hân tỉnh thì mình đã nằm trên chiếc giường yêu quý rồi. Cô cảm thấy đầu đau như búa bổ. Hình như hôm qua cô đi bar rồi cô đã uống rất nhiều rượu và sau đó thì không biết gì nữa. Nhưng cô cảm nhận được cái gì đó rất ấm áp. Tử hân vươn vai : -đi học thôi !! Vừa bước vào cổng cô đã chạm mặt triết vũ. Tử hân lạnh lùng đi ngang qua anh . Lúc đi ngang người triết vũ nói nhỏ : -này lần sau có uống rượu thì uống ít thôi đừng để uống tới không biết gì ! Cô đúng là đầu đất ! Tử hân khựng lại : -chẳng lẽ kẻ đưa mình về hôm qua là hấn sao ? Ôi vòng tay ấm áp mình đã bảo vòng tay hấn ấm áp ư ? Chúa ơi thật kinh khủng . Triết vũ nhìn gương mặt như gà mất tóc của tử hân phì cười bỏ vào trong. Trên lầu một chàng trai đang nhìn chăm chăm vào triết vũ : -tôi hận cậu triết vũ tại sao lại là cô ấy. Tại sao chứ.

tử hân bước vào lớp. mạnh khương cười : -nè làm gì mà ngơ ra vậy

cô giật mình nhìn mạnh khương: - hả

anh nói : -hôm nay tôi đến nhà cô đây đừng có mà lười

tử hàn chau mày. mạnh khương đáp ứng : - thế đi bye

anh bỏ ra ngoài tìm đập nhanh nhìn vào tập hồ sơ mang tên nguyệt tử hàn : - hôm nay mình sẽ nói hết tâm tư của mình vì hôm nay là một ngày rất quan trọng với con nhỏ đó happy birthday nguyệt tử hàn

tử hàn nhìn trộm triết vũ rất cục tên này đang nghĩ gì cơ chứ cô thật không hiểu nổi.

triết vũ nhìn cô nhú mày ; - làm gì thế

tử hàn nhăn mặt nghĩ : - khốn kiếp bị phát hiện rồi.

cô lạnh lùng : - chẳng có gì

triết vũ cười thầm :-đồ ngốc . tại sao tôi lại thích một con nhỏ ngốc như cô chứ. hừ... tử hàn.. nếu như cô không ngốc như thế có lẽ tôi sẽ vẫn cứ tin kể làm sợi dây chuyền đó là cô. và....anh đã không biết rằng em cũng yêu anh. (trở về quá khứ : triết vũ đỡ tử hàn vào trong xe . bỗng cô ngã người vào lòng triết vũ. anh nhìn cô : -này nguyệt tử hàn cô làm gì vậy.

-triết vũ tại sao cậu lại không tin tôi chứ. tại sao tôi đau như thế. tại sao tôi lại thích cậu chứ, cậu là đồ khốn , làm triết vũ đồ khốn kiếp)

triết vũ lắc đầu. nhã kỳ hỏi : -anh có gì vui ak.

-không có gì

nhã kỳ nhú mày nghĩ: -anh ấy luôn thế với mình tại sao chứ. (cái mặt nhã kỳ lúc này nè :)

[img]/[img]

tử hàn trở về nhà cô nằm dài trên giường , rất cục đối với cô hẳn wan trọng đến thế nào. và cô cũng mún bít trong tim hấn vị trí của cô là gì:

-tiểu thư cậu khương đến .

-hừ ta biết rồi . __ tử hàn trả lời

cô bước xuống cầu thang mạnh khương đáp ứng : - cô .. cô lâu quá .

tử hàn ngồi xuống ghế : - bắt đầu học thôi chứ .

-ak , hôm nay không có bài tập mới.hôm nay ta không học...

tử hàn chau mi :

-hôm nay anh làm sao thế hả không được bình thường ak. không học thì ở đây làm gì.

mạnh khương nắm chặt tay :

-nguyệt tử hàn tôi có chuyện mún nói với cô.

tử hàn ngẩng người nhìn anh :

-hả.

-sinh nhật vui về nguyệt tử hàn .

tử hàn ngơ ra cô nhăn mặt :

-sinh nhật anh nói sinh nhật ai cơ.

mạnh khương cũng ngẩng ra anh ngẩng đầu lên :

-ơ hôm nay không phải sinh nhật cô sao ?

-không ai nói thế khùng ak.

mạnh khương giơ sấp hồ sơ lên :

-thế trong sắp hồ sơ này.

tử hàn chốc cười lớn :

-hahaha anh khủng ak . hồ sơ thì hồ sơ nhưng hôm nay đâu phải sinh nhật tôi . 3 tháng nữa mới tới.

mạnh khương đứng như trời trồng. bao nhiêu kế hoạch định sẵn đã tan tành như mây khói.

tử hàn nhìn ra cửa sổ :

-mẹ tôi bảo sinh nhật tôi là những ngày mưa.

cô mỉm cười nhìn anh :

-mặt dù chỉ là hiểu lầm nhưng tôi cảm ơn anh rất nhiều.

mạnh khương ấp úng :

-thôi tôi về bye.

nói xong anh chạy vụt đi. tử hàn nhún vai chẳng hiểu gì cả

-rất cục cựa cũng chẳng nói được mình thật là...

ngồi trong xe mạnh khương không ngừng trách mình. lại kẹt xe mạnh khương tức tối tay đập mạnh vào thành xe. trên bầu trời từng hạt mưa nặng trĩu rơi nhanh xuống :

-mẹ tôi bảo sinh nhật tôi là những ngày mưa.

mạnh khương vụt ra khỏi xe chạy trong làn mưa tay nắm chặt hộp quà hình trái tim :

-anh yêu em nguyệt tử HÂN

Nghe nè thiên thần tình yêu—câu văn hơi cộc lốc.ko chau chuốt mà rất tự nhiên...cốt truyện rất đặc biệt...rất hay...nhất là chú trọng chủ yếu vào ngôn ngữ giao tiếp...ko chú trọng vào việc miêu tả...mỗi lần viết dường như có quá ít thời gian...mong các bạn thông cảm cho bạn ý...tuy nhiên đã làm gì thì phải làm đến cùng...mình cũng đang cbi ôn thi đại học và đồng thời mình cũng đang viết truyện nhưng chỉ cần 1 ng đọc, 1 ng thích nó cũng khiến mình có nghị lực viết tiếp hướng chi..bạn có chục ng ủng hộ thế kia mà...cố gắng lên...ko ợc bỏ đâu đấy

17. Chương 17

[img]/img]

mạnh khương dừng trước nhà của tử hàn. người ướt đầm . nhìn lên phòng cô đèn đã tắt. ánh mắt rũ xuống :

-tại sao tôi luôn muốn nói với em rằng tôi yêu em rất nhiều mà em lại chẳng cho tôi một cơ hội. sao em lại vô tình với tôi như vậy hả nguyệt tử hàn. happy birthday nguyệt tử hàn. I LOVE YOU .

tử hàn không tài nào ngủ được cô mở cửa sổ ngó xuống sân , bỗng nhú mào :

-ơ đó chẳng phải tên mạnh khương sao hấn về rồi mà . tên này khủng ak bây giờ đang mưa mà.

mạnh khương ngồi phịch xuống . chỉ biết cười giấu bản thân. một giọng nói wen thuộc vang lên :

-này anh làm gì vậy. trời đang mưa mà .

tử hàn bước ra tay mang theo một cái ô. mạnh khương nhìn cô :

-tử hàn cô chưa ngủ ư.

tử hàn cười :

-tôi mà ngủ thì anh sẽ ở lì đây để ngày mai tôi phải tốn tiền đưa anh vào bệnh viện ak. thôi ô nè về đi anh ướt hết rồi kìa thôi tôi vào ngủ đây

tử hàn quay đi , mạnh khương chợt nắm lấy tay cô :

-khoan đã anh có chuyện muốn nói với em.

tử hàn ngẩng người :

-ơanh làm gì vậy có gì mai hãy nói bây giờ tối quá rồi . đêm mưa rồi óc có vấn đề ak.

_tử hàn tôi thích em.

câu nói của mạnh khương làm toàn bộ hoạt động não bộ của tử hàn như ngưng hoạt động không vài giây.
cô lắp bắp:

-ơ này cậu bệnh nặng rồi đó mau về đi.

mạnh khương ôm chầm lấy cô :

-anh thật lòng yêu em anh không điên đây là thật lòng.

tử hàn ngớ người rồi lập tức đẩy mạnh khương ra :

-anh làm gì vậy. kì cục đừng tưởng tôi hiền mà làm tới nha.

-em muốn từ chối anh sao hay em giả vờ không hiểu.

-tôi....mạnh khương ak tôi...

mạnh khương nhìn cô ánh mắt buồn rười rượi :

-là vì triết vũ đúng không ? vì cô đã yêu triết vũ đúng không ?

tử hàn nhìn anh rồi lặng lẽ gật đầu nhẹ . mạnh khương hét lên :

-tại sao lại là cậu ấy mà không phải là tôi .

_mạnh khương cậu...

-mặt tôi tôi biết tôi thua cậu ấy mọi mặt mặc dù tôi biết nhưng vẫn nói với cô . tôi luôn là kẻ thất bại .

mạnh khương vụt chạy đi không gian im lặng . chỉ còn xa xa tiếng bước chân . tử hàn im lặng :

-tại sao anh lại thích một con nhỏ du côn như tôi chứ xin đừng vì tôi mà đau vì ta không hợp nhau. và xin lỗi vì thật sự tôi không thể yêu anh

trong màn đêm với tiếng mưa lạnh một hình bóng một người con trai cô độc lầm lũi bước. giọt nước mắt đắng hoà trong mưa :

-có phải anh quá nhút nhát không dám hét lên rằng anh yêu em. nên bây giờ anh đã mất tất cả không . triết vũ tôi hận cậu

hôm sau đi học vào lớp tử hàn và mạnh khương chạm mặt nhau . cô im lặng mạnh khương nhíu mày :

-nè làm gì mà nhìn tôi ghê thế cô bệnh ak. hay thấy tôi đẹp trai quá mê tôi rồi hả.

tử hàn há hốc tên này rốt cục bị gì hôm qua còn hét này hét nọ bây giờ lại như chẳng có chuyện gì xảy ra . mà chuyện này thì có liên quan gì đến cô chứ . tử hàn lè lưỡi :

-mắc ói cái mặc cậu còn thua con kiki nhà tôi .

nói rồi bỏ đi. mạnh khương gương mặt bị tổn thương trầm trọng :

-cái mặt mình mà...con nhỏ đó...

anh bật cười chợt ngừng lại ánh mắt lại rũ xuống. triết vũ tay cầm sắp hồ sơ nhìn mạnh khương :

-này làm gì mà ngay đơ ra thế tiếp tở đi chứ.

mạnh khương nhìn triết vũ rồi gật đầu :

-ừ.

ra chơi nhả kỳ đang chán nản ngồi trên ban công thì một giọng nói vang lên :

-triệu nhả kỳ tôi có chuyện muốn nói với cô.

nhả kỳ chau mi quay lại :

-mạnh khương ..ái chà có chuyện gì mà đích thân phó hội trưởng hội học sinh đến tìm con nhỏ này thế.

-theo tôi biết cô rất thích triết vũ thì phải .

-ý anh là sao /

-tôi muốn hợp tác với cô . cô có lâm triết vũ còn tôi có nguyệt tử hàn .

tay anh giờ ra , nhả kỳ nhếch miệng bắt tay lại :

-hợp tác vui vẻ.

đi dọc hành lang mạnh khương nắm chặt tay :

-xin lỗi cậu triết vũ hãy tha thứ cho tớ phải chi cậu và tớ không cùng yêu một người thì có lẽ chúng ta vẫn là bạn tốt. nhưng bây giờ thì... tớ không thể xin lỗi.

[img]/[img]chỉ còn vài ngày nữa là valentine trắng cả trường háo hức cả lên. nhất là lũ hám trai kia sôi nổi hẳn. đương nhiên tiêu điểm chẳng có ai ngoài tên lâm triết vũ và mạnh khương. xì hai tên đó thì có gì tốt đẹp chứ.mà điều đáng nói hơn là chuyện này thì có liên quan gì đến cô chứ,tại sao lại phải bận tâm kìa. bước ra sân tay cầm quả bóng rổ cô lại tiếp tục chơi bóng rổ với đám con trai. trên ban công một chàng trai dõi theo cô , mái tóc bạch kim phát phơ trong gió :

-chẳng lẽ cô không thể nữ tính được hơn một chút sao ? nguyệt tử hàn

tiếng tử hàn oang oang dưới sân :

-khốn kiếp mấy người ăn gian thì có ỉ con trai muốn ăn hiếp hả .

-ơ rõ ràng là cậu phạm quy mà xô người ta ra tới ngã chổng quèo mà đúng ak .

-bổn tiểu thư xô tên đó hồi nào . rõ ràng là do hấn yếu quá mà thôi .

triết vũ lắc đầu.

hai bên đang cãi nhau bỗng một giọng nói vang lên :

-này nguyệt tử hàn cô lại định gây rối nữa đó hả .

-lâm triết vũ.

tử hàn nhìn anh rồi quay phắt đi.

-xem ra cô ta vẫn còn giận ..

-giải tán đi nếu không muốn tất cả theo tôi lên phòng kỉ luật.

tử hàn quay người đi :

-nguyệt tử hàn xin lỗi vì đã hửu lầm cô.

tử hàn khựng lại quay nhìn anh :

-tôi ko quan tâm đồ đáng ghét .

nói xong cô lạnh lùng quay bước. đi đến cầu thang tử hàn nhón miệng cười :

-tên mọt sách đó xin lỗi mình ư .

về nhà , papa ko có ngó xuống nhà bếp cô nhúu mày :

-này bà linh bà đang làm cái quái gì vậy,

-a tiểu thư. tôi đang làm chocolate .

-bà tặng ai ak.
 -ấy tiểu thư đừng hủ hủ làm tôi làm cho tiểu thư với ông chủ ăn chơi.
 -ừ à mà bà làm riêng cho tôi một cái nhé .
 -tiểu thư tặng ai ak.
 -không ta ăn thôi nhớ là làm đẹp vào đây.
 -vâng ạ.
 bà linh lắc đầu :
 -xem ra tiểu thư cũng đã biết yêu rồi hihhi

18. Chương 18

đêm hôm đó :
 -a lô .
 -là tớ mạnh khương đây
 -có gì không
 -ra bar nhé.
 -không cậu biết tớ không thích đến những chỗ như thế mà vả lại tớ không biết uống rượu
 -cậu không thể nhường tớ một lần sao chỉ một lần thôi mà.
 -tớ thôi được rồi chỉ một lần thôi đây.
 giữa tiếng nhạc sập sinh của quán bar triết vũ bước vào tỏ vẻ khó chịu. mạnh khương vẫy tay :
 -triết vũ đây này.
 -cậu thật là sao lại đến những chỗ như thế chứ.
 30 phút sau ...
 -triết vũ cậu ngủ rồi sao .
 -thật là chỉ mới có hai ly mà đã như thế đúng là không biết uống thật.
 -thôi giải tán đi nhã kỳ triết vũ tôi giao cậu ấy cho cô đó .
 mạnh khương nháy mắt ,nhã kỳ cười :
 -cứ yên tâm tôi biết mà.
 khách sạn LASS :
 - ột phòng đi
 -vâng
 -triết vũ để em đưa anh vào phòng.anh nặng quá đi
 nhìn gương mặt ửng đỏ của triết vũ nhà kỳ nói :
 - ngủ cũng dễ thương chứ bộ thật là tại sao em lại thích một tên một sách như anh chứ. ngay cả rượu cũng không biết uống. anh có biết không lần đầu gặp em đã thích anh mất rồi anh đẹp trai nhưng lại quá lạnh lùng với em em thì có thua gì con nhỏ tử hân đó chứ tại sao anh lại quan tâm nó hơn em. con nhỏ du côn đó thì có gì tốt chứ. triệu nhã kỳ này đã muốn cái gì thì phải có cho bằng được anh phải là của em chứ không phải của con nhỏ nguyệt tử hân đó.

sáng hôm sau , triết vũ cảm thấy đầu đau như búa bổ anh ngồi phất dậy nhìn bên cạnh mặt tím đen :

-cái cái gì thế này...

triết vũ vội cài lại nút áo bỏ đi , nhả kỳ nhếch miệng :

-xì đồ thổ đế.

tại trường ACCEL

nhìn học bàn đầy quà triết vũ ngồi phịch xuống bàn :

-triết vũ hôm nay sao trong cậu xanh xao thế không khoẻ ak

-à không sao

mạnh khương hỏi :

-không sao thật chứ

-không.

mạnh khương quay đi :

-xin lỗi triết vũ.

giờ toán thầy đang giảng thì gọi ;

-triết vũ em lên làm bài này cho thầy

triết vũ giật mình đứng dậy :

-vâng thầy bảo..

-em hôm nay sao thế không khoẻ ak

-em em không sao

triết vũ lên làm thầy hỏi ;

-hôm nay trò nhả kỳ không đi học sao .

viên phấn trên tay triết vũ rơi xuống :

-triết vũ em....

-cho em đến phòng y tế

-uk

lớp nhốn nháo cả lên

-ôi anh ấy làm sao thế đau lòng quá đi

-anh mong mau khoẻ lại nhé

tử hàn đặt cuốn truyện đang đọc dở xuống :

-hắn ta làm sao ấy nhỉ.

ngồi phịch xuống ban công triết vũ ôm đầu ;

-ôi rốt cục mình đã làm gì thế này.

tại ngôi biệt thự đường RAYS:

-huhuhu ba ơi con làm sao sống nổi nữa đây

-nhả kỳ có gì con nói đi con không nói làm sao cha biết được.

-con.....

[img]/[img]tử hàn bước ra ban công nhìn triết vũ :

-ê không khoẻ hả .

triết vũ trả lời :

-không sao.

-lâm triết vũ...

triết vũ nhíu mày nhìn tử hàn , gương mặt cô tựa thiên sứ :

-cô lại muốn giở trò gì nữa đây.

tử hàn xịu mặt cô hét lên :

-ê chảnh vừa thôi chứ ai thèm giở trò anh tưởng mình đẹp lắm sao ai mà thèm thích anh chứ mơ tưởng vừa vừa thôi chứ.

triết vũ chớp mắt con nhỏ này hôm nay có vấn đề à. tự nhiên kêu xong rồi chưởi là sao chứ. tử hàn đừng đừng bỏ đi, đến cầu thang cô khựng lại :

-mình có nên đưa không ta mà tại sao mình phải đưa chứ ăn sướng hơn không.

-lâm triết vũ.

triết vũ quay lại , tử hàn thấy lên tay anh một thanh chocolate :

-à tại tôi không thích ăn đồ ngọt anh ăn giùm đi.

mặt cô đỏ ửng , nói xong rồi chạy đi, triết vũ nhìn theo :

-cảm ơn em tử hàn

[img]/[img]triết vũ trở về nhà ông lâm nét mặt vô cùng tức giận :

-lâm triết vũ tên hư hỏng này mày đã gây ra chuyện gì thế hả.

triết vũ sững sờ nhìn triệu nhà kỳ ông triệu cũng ở đó nét mặt cũng vô cùng tức giận :

-chủ tịch lâm không cần phải giải thích gì nhiều ông có chịu trách nhiệm không hả.

nhà kỳ nép vào người chủ tịch triệu mắt đẫm nước :

-huhuhu cha ơi chắc con chết mất.

-chủ tịch triệu ngài đừng nóng tất nhiên là phải chịu trách nhiệm rồi .

-hừ tôi mong là ông không thất hứa chủ tịch lâm ạ.

chủ tịch triệu và nhà kỳ đã bỏ về ông lâm trừng mắt nhìn triết vũ :

-hừ tên hư hỏng này mày dám làm vậy với nhà kỳ ư tao thật thất vọng về mày.

triết vũ ngồi phịch xuống ghế ánh mắt vô hồn .

hôm sau....

- chết rồi lại thức trẻ trời ơi là trời

tử hàn phóng vèo ra khỏi phòng .

-tử hàn con không rửa mặt sao .

-thôi khỏi con lên trường rửa cũng được .(í ẹ)

-chà dạo này con bé tử hàn biết lo đến trẻ học ta mừng cho nó

-hihihi cô chủ chăm học để báo hiếu ông chủ ấy mà.

-ôi con gái cưng con làm ta vui quá.

tử hàn phóng vèo lên xe :

-nhanh lên ta sắp trễ rồi đó

-vâng thưa cô chủ .

-nhanh lên mới được nếu không ta sẽ lỡ mất.

-ôi cô chủ làm tôi vui quá cuối cùng cô cũng thương tình ông chủ mà đến trường .

-dừng xe lại.

-ơ đây là

mặt kệ tên tài xế còn ngơ ra tử hàn phóng vào trong rồi mang ra một cái mã tấu miệng cười lớn :

-há há há cuối cùng cũng có hàng rồi phen này tụi bây sẽ chết với bốn tiểu thư .

chốc cô nhìn lão tài xế gương mặt ác quỷ chốc biến mất :

-ơ hihhi ta mua cho bạn ấy mà . đi đến trường thôi

-ơ dạ dạ (rùng mình chăm chăm nhìn thanh mã tấu ôi tiểu thư)

dừng trước cổng trường tử hàn nhún vai :

-chà đã đóng cửa rồi à.

-ơ tiểu thư thế phải làm sao .

tử hàn cười :

-chuyện nhỏ .

-á tiểu thư cô làm gì vậy

-leo cây không thấy sao mà còn hỏi.

tử hàn phóng lên cây cao :

-ái chà thế là đủ rồi . 1..2...3 nhảy

cô phóng ... “ phịch”

tên tài xế đứng như tượng :

-ôi khủng khiếp

-thôi ta vào lớp đây.

bỗng một giọng nói vang lên :

-nguyệt tử hàn ta đã dẫn trod bao nhiêu lần rồi hử trò có phải là học sinh nữ nữa không vậy hử.

-oái thầy miệng móm .

-trò rừ rừ mau theo ta lên phòng kỉ luật .

-oái thầy ơi đừnghg nhéo tai em mà

-đáng sợ.

tên tài xế lảo bầm.....

[img]/[img]tử hàn bước vào lớp tay cầm tờ giấy kỉ luật. nhả kỳ khoanh tay nhìn cô :

-hừ

tử hàn giương mắt thách thức :

-xí .

-đồ xấu xí.

nhã kỳ nhìn cô , tử hân nhủ mày tay nắm chặt :

-cô...

cô chốc mỉm cười :

-ái chà hình như mình nghe lầm thì phải làm sao một con nhỏ xấu hơn mình lại chê mình xấu được nhỉ. vịt bầu làm sao hoá thành xiêm la được kìa (hô hô hô khâm phục mình quá đi)

-cô....

-thôi tôi còn có chiến good bye see you no again (ôi sao hôm nay mình giỏi thế này khâm phục quá đi)

tử hân bước ra ngoài cầm tờ giấy gấp máy bay , phóng thẳng xuống lầu . chiếc máy bay phi thẳng xuống và đáp trên đầu thầy miệng móm :

-chết ông miệng méo .

-trò nguyệt tử hân trò chết với tôi.....

tử hân chán nản trở về lớp học :

-ông là lẩm mồm xui xẻo quá đi đọc truyện mệt

đang đọc một giọng nói vang lên :

-trò kia em đang làm gì thế hả

-đọc truyện không thấy sao mà còn hỏi đuôi à hay không biết đọc chữ để tui đọc giùm cho Công Chúa Siêu Quậy Và Ác Ma Học Đường nghe chưa

-trò....

tử hân giật mình :

-chết cha hình như...ông hỏi

-trò xéo ra ngoài cho tôi

tử hân đứng trước cửa lớp:

-thầy ơi cho em mang cuốn truyện ra luôn đi thầy .

-câm ngay

tử hân biểu môi :

-xì thầy cổ hủ quá bây giờ internet tiến bộ rồi hô hô hô

tiết học trôi qua một cách nhanh chóng . đến cuối tiết hai :

-ơ hôm nay lớp ta vắng à

-dạ không ạ

-thế

-ùm bên ngoài kia thầy

theo hướng ông thầy như muốn động chân lên trời . tử hân ngồi ngoài ban công tay cầm điện thoại đọc truyện tay cầm hộp bánh :

-trò kia

-ôi nữa hả

buổi học của tử hân cùng một lúc làm 3 người thầy kính mến phải nhập viện . ôi ác quỷ

19. Chương 19

-tử hàn con không thể nhường ta sao

=không papa thua ùi

-hừ độc ác ấy đừng ăn con vua của ta không ta cắt cơm ăn đấy

-hừ ai ác biết liền à

-he he he

-hiện nay tập đoàn lâm thị một trong những tập đoàn chủ lực của nước ta quyết định hợp tác cùng triệu gia ột dự án lớn. hai công ty cũng cho biết lễ đính hôn của triệu tiểu thư và công tử lâm triết vũ sẽ được diễn ra vào 3 tháng tới

con cờ trên tay của tử hàn rơi xuống :

-tử hàn con sao vậy

-con con không sao xin lỗi con về phòng

-ơ

tử hàn bỏ chạy vào phòng :

-không không thể là cậu ấy được đây chỉ là mình nghe nhầm thôi không

[img]/img]tử hàn bước vào cổng loáng thoáng đã nghe :

-ôi thật không nhã kỳ và triết vũ sẽ đính hôn ư

-ừ cậu không xem ti vi à

-ôi hoàng tử của lòng em anh đã có chủ rồi sao hu hu

-ôi triết vũ

tìm tử hàn như thất lại :

-chẳng lẽ tất cả là thật sao

tất cả như sụp đổ dưới chân cô . tử hàn chạy nhanh :

-triết vũ tôi không muốn tin

triết vũ thần tình lạnh lùng đi dọc hành lang :

-lâm triết vũ

tử hàn hét lên , anh giật mình quay lại :

-nguyệt tử hàn

-có thật không

-cô nói gì tôi không hiểu

-cậu thật sự thích nhã kỳ sao

-cô cũng nghe rồi đó

triết vũ cay đắng nói . tử hàn hét lên :

-không tôi muốn nghe từ miệng cậu cơ cậu nói đi

-tử hàn

triết vũ im lặng rồi đáp:

-không sai tôi yêu triệu nhã kỳ

tử hàn nghe như sét đánh ngang tai hai hàng nước mắt đã lăn dài trên má :

-tại sao chứ tại sao cậu thích nhã kỳ mà lại làm tôi hiểu lầm tại sao cậu lại nhận so co la của tôi tại sao cậu lại quan tâm tôi

-tử hàn

-tôi hận cậu

tử hàn bỏ chạy đi. triết vũ nắm chặt tay :

-không anh không làm em hiểu lầm anh yêu em nhưng anh không thể nói vì điều đó chỉ làm em đau khổ hơn thôi anh xin lỗi tử hàn

trong giờ toán thầy đang giải bất chợt gọi :

-trò tử hàn lên làm bài này cho tôi

không có động tĩnh . tử hàn với tư thế ngã người ra sao lấy sách che lại . thầy Long tức giận bước xuống lách cuốn sách ra :

-ai cho trò ngủ trong giờ hả

tử hàn trừng mắt :

-ông đang làm cái quái gì thế hả cú

thầy giật mình :

-trò

ánh mắt ẩn chứa sát khí đến lạnh sống lưng tử hàn đứng dậy :

-tôi ra ngoài

-ờ ở trò ra đi

thầy sững người tại sao ánh mắt lại đáng sợ đến như vậy

không khí im lặng đến đáng sợ ,mạnh khương cũng đứng lên :

-thầy cho em ra ngoài

-ờ

triết vũ im lặng không nói gì nhã kỳ bĩu môi :

-xì thế thì có gì mà sợ chứ

tử hàn đứng ngoài ban công ánh mắt vô hồn :

-tử hàn

tử hàn nhìn mạnh khương :

-có gì sao

-cậu vẫn lạnh lùng với tôi đến thế sao

mạnh khương cười buồn :

-cậu tìm tôi có gì không

-có vẻ cậu vẫn ổn

-ý cậu là sao

-tôi đã lo cho cậu...

-sao cơ...

tử hàn nhìn mạnh khương :

-nhìn người mình yêu buồn trong lòng tôi vô cùng đau đớn cậu có biết không

-khương..

-tôi mãi mãi chỉ yêu mỗi mình em cho dù ánh mắt em không hề hướng về tôi nhưng tôi vẫn sẽ không thay đổi tôi yêu em tử hàn đừng khóc nữa nhé.

-cảm ơn cậu khương

tử hàn mỉm cười :

- chúng ta quen nhau nhé .

mạnh khương ngậy ra trong 5 giây rồi cười :

-cậu đang tỏ tình với mình à ờ có nên đồng ý không ta

-ế cậu mà không đồng ý tớ sẽ quánh cậu đấy

-thôi được nể tình cậu tớ đồng ý

-hứ làm cao kìa

triết vũ dựa người vào tường :

-mạnh khương là người con trai tốt chúc em hạnh phúc tử hàn

-ôi sao tim mình lại đau thế này

[img]/[img]

tử hàn ngồi xuống bàn triết vũ đã chuyển qua bàn khác cô cười :

-khương à

-sao

-tớ chuyển trường nhé

-cậu nói gì vậy

mạnh khương ngạc nhiên :

-tớ cảm thấy nơi này không hề hợp với mình tớ không muốn ở đây thêm bất cứ giây nào nữa

-hàn vì vũ sao

-không chuyện này không liên quan gì đến hần cả

tử hàn bước ra ngoài , mạnh khương cười buồn

-dù cậu đồng ý quen tớ nhưng tớ có cảm giác trái tim cậu không bao giờ hướng về tớ cậu yêu vũ đến vậy sao thế còn trong cậu tớ là gì

-ê mày nghe tin gì chưa con nhỏ nguyệt tử hàn đó chuyển khỏi ACCEL đó

-ờ mà sao đây ACCEL đâu phải ai muốn vào thì vào

-vậy mới nói nó ngu tại nó ngu quá mới về TAW chứ gì

-tụi mày nói xong chưa đây

-oái nguyệt tử hàn

“bốp” “bốp” “bình” “bình”

tử hàn phủ tay bước ra cổng bất chợt cô và triết vũ chạm mặt nhau :

-cô chuyển trường sao

-phải

tử hàn lạnh giọng :

-mạnh giỏi nhé

-cám ơn đã quan tâm

hai người đi ngang qua nhau

triết vũ cười buồn :

-có cần lạnh lùng với tớ đến thế không tử hàn

tử hàn nắm chặt tay:

-tại sao cậu lại chúc tớ mạnh giỏi khi tớ chuyển trường chứ triết vũ

-tử hàn cậu làm gì lâu vậy tớ còn phải vào học nữa đây

-biết rồi

tử hàn leo lên xe mạnh khương lắc đầu :

thiệt là

mạnh khương cười :

-tử hàn nè

-gì

-khi cậu đi cậu sẽ nhớ gương mặt xinh giai của tớ đấy

-í ẹ

-ế gương mặt này là sao cậu không nghe danh hoàng tử mặt trời sao

-ờ ờ cậu chính là người vẫn thường xuất hiện vào những giấc mơ tuổi thơ của tớ

-ai hoàng tử hả he he

-không ông kẹ

-cậu

-ha ha ha

tử hàn cười lớn :

-mạnh khương à cảm ơn cậu nhiều lắm nhờ có cậu mà tớ đứng lên tớ sẽ quên hẳn mau thôi

Hôm sau là ngày hẹn đầu tiên :

-cậu làm gì mà lâu quá vậy

- he he bận tí chuyện đi chơi thôi

-tử hàn nè

-hả

-cậu có thể dẹp giùm cái đó được không cậu sẽ làm mọi người sợ đấy

tử hàn nhìn thanh mã tấu trên tay cô cười :

-hi hi quên ùi dẹp ùi đi âu chơi giờ

-uhm khu giải trí

-chơi gì
 -những trò chơi cậu thích trừ oánh lộn
 -ok ngoắc tay nào
 VÀ.....
 Trên tàu lượn siêu tốc :
 -á aaaaaaaaaaaaa.....(tiếng hét của mạnh khương)
 -hài trò này chán chết kiếm trò khác cảm giác mạnh hơn đi
 Ngôi nhà ma :
 -á aaaaaa má ơi ma cứu con với
 “bốp” “bình” “bốp”
 tử hân phui tay:
 -dám đụng vào bà này i khỏi lên trời luôn
 Khu câu cá sấu :
 -á tử hân cậu làm gì vậy
 -thì bắt cá sấu không mang nó lên bờ thì làm sao bắt được
 -sax
 Ghế đá :
 -cậu bệnh à sao mặt mày xanh hết vậy đi chơi tiếp đi chứ
 -tớ xin cậu
 -hả
 -đừng chơi nữa nếu không tớ chết mất

20. Chương 20

-thế đi đâu bây giờ
 -um rạp chiếu phim
 -hay quá coi phim kinh dị hay ba đề vậy phim ma phim giết người dã man hay
 -không phim tình cảm
 mạnh khương hằm hè nhìn cô.
 ngồi trong rạp tử hân ngồi nhai bắp nghe khương tụng kinh về bộ phim hoàng tử ếch đang xem
 cô cắt ngang khi khương đang nhất đến đoạn tên hoàng tử:
 -ùm hần giống cậu lắm đó
 -chứ sao tên hoàng tử đẹp trai vậy mà
 -không ý tớ là cậu giống con ếch lắm á hí hí hí
 trong rạp chiếu phim một cuộc ẩu đả đã xảy ra kẻ gây rắc rối đó không ai khác ngoài tử hân và mạnh khương
 kết quả cả hai bị đuổi ra khỏi rạp :

-rừ rừ tất cả

-nè làm gì tại tớ

-ai biểu cậu bảo tớ giống ếch hả

-hazzi được rồi tớ sẽ không nói nữa hazzi(lại thở dài) đúng là sự thật thì mất lòng mà

-cậu....

tử hàn cảm thấy lạc lõng khi trở về TAW chẳng lẽ cô không thể như trước kia không bận tâm một thứ gì hết không biết đến thứ gọi là buồn cô đi dọc hành lang các lớp học hiện lên một cách thân thuộc :

-tử hàn

-gì

-thầy lâm gọi

-ừ

-lại ông già chết tiệt đúng là đi đâu cũng chẳng được yên sao không chết cho rồi đi

cô thần rửa :

-nếu tôi chết thì em cũng đừng hòng sống sót nguyệt tử hàn ạ

-oái thầy

-chạy 10 vòng sân cho tôi

-hu hu trần hoàng lâm em nguyên rửa thầy

tiếng vọng vang tận trời xanh

tử hàn ngồi phịch xuống bàn :

-khốn kiếp ông dám đối xử với bốn tiểu thư như vậy sao

tử hàn cầm cây pa ánh mắt sát khí

-trước đây tôi trả thù không thành còn lần này ông chết với tôi

tử hàn lên ra bãi đỗ xe cô dừng trước chiếc xe đen tuyền và

tử hàn sững người :

-hai...hai chiếc xe ư

cô nắm chặt thanh pa :

-không chỉ là trùng hợp thôi chỉ là trùng hợp thôi

và một kiệt tác vừa hoàn thành thì có người ra bãi :

cô nấp vào sau một bức tường và gương mặt quen thuộc ấy gương mặt làm cô đau khổ ấy xuất hiện như cách đây 1 năm về trước chính tại nơi này mái tóc bạch kim phất phơ theo làn gió như một kiệt tác của thượng đế anh đứng trước chiếc xe nhìn quanh ;

-cái gì vậy triết vũ dựa người vào bức tường và phía sau bức tường đó là chỗ tử hàn trốn

tử hàn im lặng không gian im lặng không có thầy lâm hay mạnh khương nào hết chỉ có cô và triết vũ

triết vũ bỏ lại chiếc xe rồi đi tử hàn thầm thở phào nhẹ nhõm bỗng rầm cô vấp té tạo một tiếng động đủ để triết vũ nghe thấy anh quay đầu lại bốn mắt nhìn nhau :

-tử hàn cô.....

-tôi....

hai người nhìn nhau trong ít phút triết vũ nói :

-lâu không gặp

-chỉ mới vài tuần thôi mà

tử hàn bắt bẻ :

-dạo này chắc cô vẫn khỏe

-sao anh biết vả lại việc này thì có liên quan gì tới anh chứ

-uhm tôi nghĩ là có đấy

-là sao tôi không hiểu

triết vũ hàm hè chỉ vào cái xe rồi hét lên :

-cô làm gì cái xe tôi thế hả

-oái tôi..tưởng ...

-hừ cô có biết tôi sắp có một chuyện quan trọng cần phải làm không hả

-tôi tôi không biết làm sao tôi biết đó là xe của anh chứ không nói nhiều cho tôi mượn xe cô

-cái gì tại sao tôi phải.....

-nếu không thì tới đồn cảnh sát đi ...

-anh

tử hàn khó chịu lái xe triết vũ ngồi phía sau hai tay khoanh lại :

-chạy nhanh lên chẳng phải cô giỏi đua xe lắm sao

-điên à đua mô tô ai đua ô tô bao giờ

-đi đâu

-rạp chiếu phim

-điên à họp ở đó hả

-tôi đi họp bạn bè cô ngu thì có

-ừ

chiếc xe lạng qua lạng lại làm không ít lần làm triết vũ va vào kiến :

-nè cô chạy kiểu gì thế hả muốn giết người à

dừng trước rạp chiếu phim tử hàn khó chịu :

=rồi đó tôi về đây

-ê rồi hỏi tôi về bằng cách nào

-ê anh điên à mắt mớ gì tôi phải làm tài xế không công chớ anh để một người con gái chở à tên biến thái

-hừ cô mà là con gái sao

-í anh là sao hả

-ế triết vũ tụi này ở đây nè

một toán người chạy lại :

-nhanh lên phim sắp chiếu rồi đó đây là ai vaajy bạn gái à đẹp dữ nha

-ai là bạn gái tên biến thái này chứ

tử hàn hét lên :

-mặt kệ cô ta đi vào thôi

-ơ ừ tụi mình vào thôi

tử hàn nắm chặt tay :

-khốn kiếp mình đã không muốn gặp lại hần giờ còn bị hần bắt nạt nguyệt tử hàn này không có chữ thua trong từ điển lâm triết vũ hãy chờ đó

-này cô muốn vào thì vào còn không ở ngoài đợi tôi

-hừ anh tưởng anh ngon lắm hả tôi về thích thì báo cảnh sát đi

tử hàn lục lại túi quần cô hét lên :

-trời ơi chiếc chìa khoá iu quý của tôi tên khốn kiếp

tử hàn theo triết vũ vào trong mọi người đều ổn định chỗ ngồi riêng triết vũ và tử hàn vẫn còn đứng :

-cô làm cái gì vậy

-ngồi chứ làm gì

-ế đó là chỗ của tôi mà

-tôi không biết tất cả là tại anh nên bây giờ cái giá anh phải trả là tôi sẽ cướp lấy cái ghế này

tử hàn phùng mang trợn mắt nhìn triết vũ anh quay người đi để không ai thấy anh đang cố nín cười .

tử hàn khoanh tay , triết vũ nhíu mày rồi ngồi xuống cạnh cô :

-tên dê xồm làm gì vậy

-ngồi đây là ghế tôi tại sao tôi không được ngồi chứ

-anh...

-không thích ngồi chung thì cô xuống đất mà ngồi đi

-anh....được ngồi thì ngồi sợ chắc

tử hàn không thèm nhìn anh nữa nhìn lên màn ảnh là phim đang nổi tiếng ở hàn quốc GET LOVE tất cả mọi người đều ngược nhìn lên màn ảnh rộng :

- tiểu khiết cô làm gì vậy hả

-á hạo dương

-cái..cái...điện thoại của tôi cô.....

-em đang làm việc tốt mà sao anh lại nhìn em như vậy em vừa chà rửa cái điện thoại cho anh đấy

-cô....cô đừng nói là cô rửa bằng nước nha

-vâng không những thế em còn rửa nó bằng xà phòng nữa đó

-trời ơi cô rút khỏi nhà tôi ngay

-ha ha ha cuối cùng cũng trả thù được rồi hạo dương anh dám đụng đến nữ hoàng 2 mặt đình tiểu khiết này ư anh chán sống thật rồi

tử hàn cười nhẹ cô có cảm giác cô gái này rất giống tính cách của cô quân tử báo thù mười năm chưa muộn mà bộ phim cứ tiếp tục và :

-hạo dương tôi hỏi anh anh đã từng yêu tôi chưa

-tiểu khiết cô cũng thấy rồi đó

-không tôi muốn nghe từ miệng anh nói cơ

-tiểu khiết cô...

-anh nói đi

-tôi chưa hề yêu cô người tôi yêu là tiểu mẫn

-anh...

-bây giờ cô đã nghe rồi đó

tiểu khiết nước mắt ngân dài :

-hạo dương tôi hận anh anh không yêu tôi tại sao anh còn quan tâm đến tôi tại sao anh còn nhận socola của tôi tôi ghét anh

tử hàn tay nắm chặt :

-cô sao thế không xem tiếp à

tử hàn im lặng rồi hỏi

-nếu anh là hạo dương anh sẽ nghĩ gì

-không nghĩ gì cả

-theo anh hạo dương có thích tiểu khiết không

-có

-thế tại sao anh ta không thừa nhận

-vì anh ta có nỗi khổ tâm tiểu khiết cứ nghĩ rằng mình đau hơn bất cứ ai nhưng hạo dương mới là người đau hơn ai hết

tử hàn nhìn triết vũ :

-nếu tiểu khiết không thể nào quên hạo dương thì sao

-cả hai sẽ khủng đau khổ

-tiểu khiết và hạo dương ai nhấn tâm hơn

-tiểu khiết

-tại sao

-vì làm như thế thì hạo dương sẽ bị lay động và càng đau nhều hơn nữa

tử hàn cười :

tôi đang đọc một cuốn truyện nó rất hay và tôi rất thích câu nói này tôi đọc cho anh nghe nhé

mặt dù không nhìn nhưng triết vũ biết cô đang khóc :

-Nếu một ngày... A cảm thấy chán e...

...

Hãy ôm e vào lòng thật chặt...

...

Cảm nhận những giọt nước mắt đang làm

ướt vai a...

...

Tìm về cảm xúc ngày nào...đừng vội buông

tay a nhé...

...

Bởi vì cảm xúc của a chỉ nhất thời...

...

Còn tổn thương trong e sẽ làm mãi mãi.

Ký ức

Vì em không thể quên được anh

triết vũ im lặng một lúc sau tử hân ngã vào lòng anh :

-tử hân tử hân cô ngủ rồi à

-triết vũ cô bạn của cậu sao thế

-ờ ngủ rồi

-giờ sao đây

-các cậu cứ tiếp tục đi tớ đưa cô ta về cái đã

-ơ à ừ cậu cứ đưa cô ấy về đi

triết vũ bế thốc cô đi :

-chậc cô nặng gớm

triết vũ nhìn tử hân anh bỗng thấy nhói trong tim :

-tử hân tôi xin em đừng để tôi lay động vì em thêm một lần nào nữa như thế là quá đủ rồi chỉ 2 tuần nữa thôi tôi và em sẽ ko còn gì nữa tôi cầu xin em đừng có được không đừng làm tôi lay động thêm bất cứ giây phút nào nữa

triết vũ cúi xuống và hôn lên môi cô thật nhẹ :

-tạm biệt em nguyệt tử hân

tử hân tỉnh dậy thì đã thấy mình đang ở nhà trời đổ mưa to tử hân bước đến gần cửa sổ nhìn những giọt mưa lạnh lùng không ngừng rơi cô đưa tay ra hứng những giọt mưa đó và ở một nơi gần mà xa một chàng trai cũng như cô đưa tay ra ngoài cửa sổ :

-tôi yêu em nguyệt tử hân

-tôi yêu anh lâm triết vũ

Mưa ơi xin mưa hãy rơi đi để những giọt nước mắt của tôi hoà vào màn đêm lạnh lẽo kia để tìm tôi được gọi rửa và để tôi cứ thể quên đi người đã gây cho tôi biết bao đau khổ người đã làm tôi khóc người đã làm tôi cười làm thay đổi cả cuộc đời tôi

hôm sau mạnh khương đến nhà tử hân :

- ờ cho hỏi tiểu thư nguyệt tử hân đâu rồi ạ

-ơ cậu là..

-tôi là mạnh khương tại tôi nghe hôm nay cô ấy không đi học

-ơ dạ tiểu thư bị bệnh

-sao cơ sao lại bệnh mạnh khương lộ rõ vẻ lo lắng :

-dạ tôi cũng không biết chỉ biết là hôm qua đi đâu về chẳng biết chuyện gì xảy ra tiểu thư chúng tôi nằm mưa suốt đêm rồi đổ bệnh

mạnh khương bước nhẹ vào phòng tử hân cô vẫn còn ngủ anh ngồi xuống bên cạnh :

-tử hân sao cô lại ra nông nỗi này chứ

mạnh khương nắm chặt tay cô :

-cô làm như thế tôi sẽ đau lắm em biết không

anh thở dài định bước ra ngoài thì tử hân nắm lấy tay anh lại :

-tôi xin anh đừng đi có được không

mạnh khương nhìn cô ngủ mà còn nói mớ nhưng tại sao lại phải khóc chứ :

-được rồi không sao đâu tôi sẽ ở bên em mà không sao

-triết vũ tôi xin anh đừng đi có được không

không gian bỗng trùng xuống mạnh khương đẩy tay cô ra :

-lại là triết vũ tại sao trong lòng em chỉ có triết vũ chứ em xem tôi là gì thế hả

mạnh khương đau khổ hét lên tử hân không có động tĩnh mạnh khương ngồi phịch xuống nền để tay lên trán :

-tử hân em là đồ độc ác tôi ghét em nghe em bệnh tôi đã lo lắng đến thế này chỉ để nghe em gọi tên triết vũ thôi sao

-ơ cậu mạnh khương cậu chỉ vừa đến thôi mà

-uhm tôi về đây

-ơ vâng

mạnh khương trở về nhà anh dựa vào tường cười buồn :

-cuối cùng tôi cũng không thể nào có được em

-ha ha ha ý tôi nói là anh giống con ếch á

-mang cá sấu lên bờ không mang lên thì làm sao mà bắt được

-con nhỏ kia cô có biết tôi là ai không hả

-biết

-thế còn không mau xin lỗi

-ồ xin lỗi xin lỗi vì đã không chọi anh mạnh hơn nữa

-cô....

-bố người ta hấn ta dê xồm tôi

-nguyệt tử hân cô làm cái quái gì vậy

- làm toán chứ gì

cái gì thế này

-mẹ mua cho em 30 quả táo và lê trong đó em em ăn hết 2 phần 3 số quả đó số quả còn lại lại tiếp tục chia đều cho 5 người hỏi em ăn được bao nhiêu quả táo]

-MẸ TÔI KHÔNG BAO GIỜ MUA TÁO HAY LÊ ĐÓ KHÔNG PHẢI MẸ TÔI

-cô làm cái quái gì thế hả đây là giả sử thôi mà

-xì thế thì đổi qua ki wi đi

-ok ok thế cô trả lời đi

-tôi sẽ ăn được hết 30 quả ki wi đó

-cô diên à

-chưa chắc chưa chắc

-cái gì nữa

-trong nhà này ai dám giành ăn với tôi hả không có chia ai hết tất cả là của tôi ha ha ha

mạnh khương ánh mắt xa xăm :

-khoảng thời gian tôi bên em là những ngày vui nhất trong đời tôi và cũng là những ngày em làm trái tim tôi tan nát em có biết không nguyệt tử hàn

tử hàn tỉnh dậy đầu cô vẫn còn nhức như búa bổ nhìn lên trên tường tử hàn cười lạnh :

-hai ngày nữa thôi sao .

cánh cửa bật mở dì Thanh bước vào :

-tiểu thư tỉnh rồi ạ mới nãy cậu khương đến tìm tiểu thư rồi về liền

-mạnh khương đến à

tử hàn thở dài :

-biết rồi bà đi nấu cho tôi 2 tô cháo đi

-ơ tiểu thư có khách ạ

-không ta ăn

-dạ

dì thanh ra ngoài lẩm bẩm :

-bệnh mà còn ăn dữ tiểu thư có khác

TIỆM ÁO CƯỚI

-triết vũ anh thấy cái áo này sao đẹp chứ

-ừ

triết vũ trả lời mà mắt vẫn còn nhìn vào cuốn sách. Nhã kỳ khó chịu :

-này anh đi lựa đồ với em hay đi đọc sách vậy

triết vũ nhìn cô :

-anh xin lỗi

-ờ không sao lựa xong mình đi ăn kem nha

-anh có việc bận em đi mình ơ đi

-đi mà chỉ 5 phút thôi mà

-thôi dc chỉ 5 phút thôi đấy

-uhm

đứng trên lan canb của bờ hồ nhã kỳ hỏi :

-anh không thích em phải ko

-...

-không sao vì em sẽ làm anh thích em đấy

-...

-em biết anh có chút để ý con quỷ cái tử hàn

-....

-anh biết vì sao tử hàn sợ bóng tối không

triết vục nhìn nhã kỳ cô nói :

lúc tụi em còn rất nhỏ em và nhỏ chơi rất thân một hôm tử hàn rủ em chơi đánh bóng :

-nhã kỳ tao với mày chơi quăng bóng nè

-ok chơi thì chơi sợ gì

quả bóng nhã kỳ quăng lên vướng vào một cái cây cao :

-trời ơi quả bóng của taooooo....

tử hàn hét lên nhã kỳ bực mình :

làm gì la dữ tao trèo lên lấy là dc chứ gì

-ừ té gãy cổ ráng chịu nha

-xì

nhã kỳ leo lên cây tới chỗ quả bóng một cách dễ dàng :

-ha ha mày thấy tao tài chưa

tử hàn nhìn nhã kỳ cười gian :

-ha

cô đứng phía dưới rung cây :

-á mày làm gì vậy té té

tử hàn nhìn nhã kỳ khoái chí cười lớn

-hu hu mẹ ơi con sợ mẹ ơi

triết vũ bật cười :

-không hổ danh...

nhã kỳ nhún vai :

-thế là em báo thù giờ con nhỏ đó sợ bóng tối còn em thì sợ độ cao

-uhm

nhắc đến tử hàn tim anh lại đau nhói

21. Chương 21

rồi cái ngày ấy đến thật mau cú như ông trời đang trêu ngươi tử hàn cô cũng đã nhận đc thiệp mời ánh mắt tử hàn chùng xuống trong phút chốc tâm thiệp đã bị xé nát :

-rốt cục anh có là cái thá gì để tôi đau khổ vì anh chứ anh nghĩ nguyệt tử hàn này là ai hả ngang nhiên gửi thiệp cho tôi sao lâm triết vũ anh ngang nhiên xen vào cuộc sống bình yên của tôi phá hỏng tất cả biến đời tôi thành một mớ bòng bong rồi vô tình bỏ rơi tôi ư anh là đồ độc ác

không muốn sao nước mắt cô không ngừng rơi :

- anh biết gì chứ đồ ngu (t/g : tử hàn ơi kiu ngox hay hơn đây)

triết vũ ngó nhìn đồng hồ còn khoảng 3 tiếng nữa là tới giờ anh nhủ mà khi chiếc phone không ngừng nhấp nháy :

-tử hàn

triết vũ chậm rãi nhắc máy :

-alo có gì ko

-gặp nhau một chút dc ko

-tôi bận rồi cô biết mà

-tôi đang ở trước cổng

-tôi....đc rồi đợi đi

triết vũ phóng nhanh ra ngoài phòng :

-này cậu đi đâu vậy sắp rồi đó

-uhm mạnh khương tớ ra ngoài tí

-ơ kìa triết vũ

triết vũ bước ra cổng tử hàn nhìn anh :

-tôi tưởng cậu ko ra

-có gì không

-tôi muốn hỏi cậu điều cuối cùng

-hỏi gì

-cậu có yêu tôi không

triết vũ sưng người tay đã nắm chặt lại :

-tại sao cô lại hỏi tôi như vậy khi tôi đang chuẩn bị làm lễ đính hôn chứ

-anh trả lời tôi đi

-tôi.....

triết vũ lúng túng tìm anh thất lại tại sao cô lại hỏi như vậy chứ anh phải trả lời làm sao đây khi anh có lỗi với nhà kỳ nếu anh nói yêu cô thì đc gì chứ cô và anh vẫn ko thể nào đến đc bên nhau triết vũ chùng mắt xuống tay xiết lại :

-có lẽ nếu anh nói ko điều đó sẽ giúp em đc hạnh phúc

-tôi ko thích cô. cô còn gì để nói ko]

tử hàn cười :

-vậy sao ha biết ngay mà hì thôi thế tôi về đây gheo cậu tí ấy mà trong ngày vui phải có điều gì đó bất ngờ chứ thế thôi tôi đi đây xin lỗi đã làm phiền bye nha

tử hàn quay đi thật nhanh triết vũ quay đi phải chẳng con đường của chúng ta ko cùng hướng về một phía

tử hàn bước khập khễnh trên xa lộ một nguyệt tử hàn ngang tàng bước bixng một nguyệt tử hàn kiêu ngạo không bao giờ chịu thua trước bất kì ai nay lại hoàn toàn thất bại trong tình yêu

nước mắt không ngừng rơi cô mỉm cười nhìn chiếc xe tải đang lao tới :

-con biết rồi mẹ ơi có phải mẹ đang dang rộng bàn tay đón con ko con đến với mẹ đây như thế với con đã là quá đủ rồi con chào ba tạm biệt anh lâm triết vũ

RẦM.....

-:-Nụ cười ngây ngô :

+++ Em đánh mất trong dòng đời hối hả...

.....

-:-Nụ cười giả tạo :

+++ Em nhạt được từ xã hội bon chen...

+

+

-:- Em cười :))))

+++ 1 nụ cười không thật !!!!

+++ 1 nụ cười không chất và vô hồn>!<>

.....

-:-Và khi mà....

....Em cố gắng để cười....

-:-Xin anh đừng...

....Làm em rơi thêm nước mắt

Em xin lỗi.

- Nhưng thật sự rất muốn hỏi

Anh câu này .

- Tình cảm Anh dành cho E là

thật . . .

- Hay chỉ là phút ngộ nhận nhất

thời?

* Tại sao cứ đến lúc Em muốn từ

bỏ.

- Thì Anh lại tỏ ra yêu thương.

- Rồi đến khi Em hết lòng yêu

thương.

- Anh lại tỏ ra hờ hững?!

22. Chương 22

triết vũ ngồi xuống giữa đám đông tại sao anh lại có cảm giác bất an như vậy , nhả kỳ cười :

-triết vũ anh sao vậy

-ờ không sao

chủ tịch lâm hài lòng vui vẻ vui cười với chủ tịch triệu . giữa đám đông triết vũ tay chân chừ nhả kỳ nhú
mày :

-anh sao vậy trao nhả đi chứ

-à ừ

chiếc nhẫn vừa được chạm vào đầu ngón tay nhả kỳ bỗng tiếng chuông điện thoại reng lên ”:

-triết vũ gì vậy

-ơ không

mạnh khương khẽ chau mày nghe điện thoại :

-alo tôi nghe đây

-xin hỏi đây có phải là người quen của bệnh nhân nguyệt tử hàn không ạ

-bệnh ..bệnh nhân

- bệnh nhân nguyệt tử hàn đang được cấp cứu tại bệnh viện chúng tôi hiện đang rất nguy cấp
chiếc điện thoại rơi xuống :

-tử hàn.....

tất cả ánh mắt đều dồn về anh mạnh khương lấp bắp nhìn triết vũ :

-triết vũ tử..tử hàn bị tai nạn giao thông rồi

chiếc nhẫn kêu leng keng triết vũ như không tin vào điều mình vừa nghe :

-sao..sao cơ

giữa lễ đính hôn triết vũ chạy đi anh chạy thật nhanh :

-tử hàn tại sao em lại ngốc đến như vậy tử hàn

chủ tịch hét lên :

-triết vũ mày ... mày làm gì vậy

nhả kỳ mỉm cười :

-không sao đâu nhưng con thua rồi

mạnh khương cũng chạy theo tiếng bàn tán vang lên với chiếc váy trắng tinh khiết nhả kỳ lầm lũi bỏ vào
trong nước mắt ko ngừng rơi :

-tử hàn cô giỏi lắm đừng làm sao nhé cô là tất cả của triết vũ đấy

Lúc đó buồn nhất. . .

- Là giây phút đó nhận ra. . .
- Trong cậu, đó không hề tồn tại!
- Cũng là lúc đó hiểu ra rằng...
- Không có đó, cậu vẫn

hạnh phúc đấy

thôi!

. . .

- Buông tay - là điều đó chọn để

tốt

cho tất cả.

- Người ta bảo kẻ ra đi là kẻ

mạnh. . .

- Vậy tớ là kẻ - chiến - thắng-

mang

đầy vết thương. . . !

-nhanh lên mất máu nhiều quá .

-không xong rồi tim đã ngừng đập rồi mau kích điện

triết vũ ngồi khụy xuống hai hàng nước mắt rơi phải nước mắt này chi dành tặng ột con ngox một con nhỏ
luôn làm phiền anh luôn làm anh khổ tâm nhưng anh chỉ khóc vì em thôi ngox ạ

_tử hàn hãy nói đi em se ko sao phải sao

các bác sĩ mệt mỗi bước ra triết vũ hỏi gấp :

-bác sĩ... bệnh nhân trong này..

-ơ anh là....

-tôi là bạn trai của bệnh nhân

-ơ

các bác sĩ nhúu mày rồi nói :

-chúng tôi đã cố gắng hết sức bệnh nhân đã qua khỏi nhưng phải sống thực vật

triết vũ như rơi xuống mười tám tầng địa ngục :

-lâm triết vũ anh muốn chết hả

-lâm triết vũ tôi nguyện rửa anh

-nhưng tôi khát nước thế thì làm sao mà học được cơ chứ

- nè bài văn này tôi đắc ý lắm nhé

Một chục chị bộ đội đội một chục hột vịt lộn bị một bọn lạ mặt chặn lại tại cột trụ điện, chục chị bộ đội sợ chạy lại gọi một chục cụ bộ đội, chục cụ bộ đội chạy lại định nện bọn lạ mặt một trận, bọn lạ mặt sợ chạy, chục cụ bộ đội rượt kịp, bọn lạ mặt bị đập nện, một bị xệ ruột, một bị xệ thận, một bị xệ mọi bộ phận. Một chuyện thật tội nghiệp.

-cô diên à

-tử hàn sao lại không.....

-ê cậu thanh niên hồi nãy là bạn trai bệnh nhân bị thực vật ấy hả

-ừ hìh cũng được sao mà quen một phụ nữ đã gần 60 tuổi chứ

-ai bít à

mạnh khương sững sờ nhìn triết vũ :

-cậu làm sao vậy sao lại đứng đây về thôi

-tôi không về tôi muốn ở lsi đây với cô ấy

-với bà già đó đó hả

triết vũ ngược mặt lên :

-hu hu bà ngoại ơi sao bà ra nông nỗi này hu hu hu

-mẹ ơi hu hu hu

lúc này triết vũ không biết khóc hay cười

tử hàn nhìn ra ngoài những đám mây bông bênh trôi :

-a lô ba con nghe đây

-con đi thật sao

-ừ con muốn nghỉ ngơi một thời gian đừng lo 3 năm nữa con sẽ quay về với ba mà

-đầu con không sao nữa

-ha ha ha không chỉ trầy sơ sơ thôi mà hình như mới nãy có một vụ tai nạn con vấp té làm mất cái điện thoại của con rồi

-cái con bé này

-hi hi thôi chào ba

-ừ chào con

Câu nói Minh chia tay

-e không hề muốn !!

- Nhưng để a được Hạnh Phúc. . .

-e sẽ là người buông

- Vì e ngốc...

- Nên giọt nước mắt e rơi chưa bh là đủ

- Hải lòng không a. . .

- Khi thấy trái tim e có những vết thương không thể lành...

nhà kỳ phi cười :

-con nhỏ đó thật là....

-anh xin lỗi..chúng ta...

triết vũ che miệng triết vũ lại :

-không cần nói nữa đâu anh không cần cưới em nữa

-nhưng...

nhà kỳ nhìn vào khoảng không rồi cười :

-thật ra chúng ta chưa hề có gì cả đâu

-sao

-chắc anh thù em lắm phải không

triết vũ im lặng nhà kỳ nói tiếp :

-em đã từng cho rằng chỉ cần ở gần nhau hơn em sẽ làm anh yêu em nhưng em đã làm anh chưa hề thuộc về anh.....

-nhà kỳ anh..

-anh đi đi em không muốn gặp lại anh nữa nhưng em sẽ không buông tha cho anh đâu nếu có kiếp sau chắc chắn em sẽ tìm ra anh trước đây

nhà kỳ bỏ chạy đi giọt nước mắt long lanh rơi xuống

triết vũ đi dạo quanh công viên :

-nếu có một điều ước anh ước rằng chỉ một lần thôi anh muốn gặp lại em tử hân

23. Chương 23

3 NĂM SAU.....

ĐẠI HỌC HOWART

-trời ơi đẹp quá đi triết vũ em yêu anh...mạnh khương I LOVE YOU

mạnh khương nhún vai thờ dài :

-hazzi đẹp trai thật là khổ

-thôi đi thật phiền phức

triết vũ mắt không rời cuốn sách :

-a..anh triết vũ....

một cô gái vô cùng xinh đẹp gương mặt ửng hồng tay nắm chặt một lá thư :

-xinh anh hãy nhận lá thư này

-oa là hoa khôi năm nhất đó

mạnh khương cười gian nhìn anh :

-xin lỗi tôi đang bận

-nhưng em...

cô gái định lại gần anh thì triết vũ đẩy cô ra lạnh lùng :

-tôi ghét bọn con gái ko biết vô liêm sỉ

-thế anh thích loại con gái kiểu nào em thật lòng thích anh mà

-có cổ đến mấy cô cũng không bằng được người con gái đó đâu

triết vũ bỏ đi để lại cô gái đáng thương đang ngồi khóc tức tưởi mạnh khương thờ dài :

-nhóc à tên đầu gỗ đó là thế đấy đừng mơ hão nữa

mạnh khương lắc đầu thương hại bỏ đi . cô gái tên mỹ hương hoa khôi năm nhất đứng dậy :

-hứ làm gì chẳng vậy í đẹp trai muốn làm gì thì làm sao chị đây đeo cần nhá ,

-vậy sao???

mỹ hương rùng mình quay lại một toán con gái đã ở sau cô tự lúc nào ai cũng sát khí hùng hực

__AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA....

tiếng hét thảm thiết của mỹ hương vang lên:

-cho chết dám nói xấu anh triết vũ với anh mạnh khương hả

mạnh khương nhìn ra ban công :

-tử hân đã ba năm rồi đúng không

trên một sân bay một cô gái vô cùng xinh đẹp bước xuống mái tóc ngắn phất phơ theo làn gió :

-đã 3 năm rồi thì phải hình như vẫn chẳng có gì thay đổi chỉ có con người là thay đổi thôi....

tử hân lôi chiếc điện thoại ra bấm số :

-apa con nghe đây

-con về chưa

-dạ rồi ạ

tử hàn phì cười chắc apa định tổ chức tiệc đón cô về đây :

-ờ thế con về mua thức ăn hộp đồ đi ba bận đi công tác

-còn..còn..mấy bà giúp việc đâu....

-bà giúp việc xin nghỉ hôm nay chỉ có bà lâm với ông quản gia thôi nhưng con cũng biết rồi đó con tự kêu taxi nha thôi thế nha...chào con iu

mặt tử hàn đen lại đây là thái độ người cha đối với con sau nhiều năm xa cách ư

-chết tiệc

tử hàn dạo quanh công viên cô hét lớn :

-trời ơi tức quá đi à tiền mình ăn hết rồi còn đâu (con heo nguyệt tử hàn)

-làm sao đây..aaaaaaaaa

trên gương mặt tử hàn hiện lên tia xảo hoạt và ý nghĩ điên rồ đó đã đc thi hành

-ê nhóc kia.....

tử hàn mặt mày hun tợn sấn tới một cậu bé gương mặt ác quỷ làm cậu bé sợ hãi :

-á ,,,,

-câm có bao nhiêu tiền đưa hết cho ta

thằng bé chớp mắt rồi oà lên khóc :

-hu hu hu con ko có tiền sáng giờ chưa bán đc tờ vé số nào hết con chỉ có vé số thôi]

tử hàn chấp tay lên trán :

-trời ơi ta mang vé số về đốt nhà à đi giùm đi trời ơi đã nghèo còn gặp phải thằng bán vé số mang vé số về bán chắc

bỗng cô thấy xa kia có ai đang ngồi một mình tuy ko nhìn rõ mặt vì ng đó đội nón nhưng có vẻ ko giống tên bán vé số :

-nè tên nón đen kia có bao nhiêu tiền đưa hết đây ...

triết vũ nhú mày trời chưa tối mà đã có lưu manh rồi sao triết vũ lạnh lùng quay người lại .

a mắt nhìn nhau ko gian như im bất :

-tử tử hàn...

-triết vũ.....

Nếu thật sự chúng ta kết thúc bằng một câu hỏi?

Tôi sẽ hỏi em...

Xa tôi - em sẽ thật sự hạnh phúc đúng ko?

Tôi mong em nhìn vào mắt tôi để nói câu em muốn trả lời...

Thay vì quay đi chỗ khác mà buông lời tàn nhẫn...

Nếu hết yêu - xin một lần đối diện..

Đừng tránh né - để làm khổ nhau !

☒Nhặt nhòa...

Em khóc òa nỡj ấy

⌘Bối rồi...

Em nất nhẹ từng cơn đau!

⌘Xòe bàn tay...

... Thả yêu thương kia hòa vào gió...

Mong đau thương nhanh chóng hóa khói bay

Em trẻ con mà....!!!

Em rất cần một người quan tâm....!!!

...và...

Cần lắm một người không bỏ mặc em những lúc em đau....!!!

...và hơn hết...

Em không xinh...

Em ngang bướng...

Em cố chấp...

Em không bằng ai...

Em lại rất ngốc nghếch...

Nhưng.....

A sẽ không tìm ra được người như em đâu!!

E đang nhớ A ...

- Người từng chúc E ngủ ngon :”x

- Từng bắt E ngủ sớm- Từng chọc E vui mỗi ngày, mỉm cười với E :)

- Luôn dành cho E những điều tuyệt nhất :*

- Luôn đem cho E tiếng cười và nước mắt của hạnh phúc

Nhưng ...

- Đó chỉ là A của ngày xưa ... :)*

Ở nơi ấy xin bình yên ai nhé

- Hãy coi tôi như hạnh phúc thoáng

qua

- Mang nụ cười nước mắt lẫn xót xa.

- Quên tôi nhé

-Và xem là kỉ niệm

- Rồi cuối cùng người cũng hết yêu

tôi

- Kỉ niệm xưa buồn trôi theo gió

thoảng - Tôi ko giận

- Ko hờn

- Ko trách nữa

- Giữa cuộc đời tôi trở lại là tôi.

tử hàn nhìn anh chết lặng triết vũ cũng im lặng nhìn cô tử hàn cười :

-hey ko ngờ gặp nhau ở đây ha

-cô mới về

-sao tôi phải trả lời cậu chứ nhỉ

tử hàn lại cười lạnh :

-cô vẫn khoẻ chứ

-tất nhiên là khoẻ

-vậy là tốt rồi

-vậy sao

triết vũ nhìn thái độ của tử hàn ko khỏi đau lòng dù trước đây cô cũng không ưa ì anh nhưng ko hờ hững lạnh lùng đến vậy cô vẫn còn hận anh đến vậy sao.

tử hàn thở dài :

-thôi gặp anh coi như tôi xui bye

-khoan đã

triết vũ nắm lấy tay cô :

-tôi muốn hỏi cô một điều ...

-gì

mặt tử hàn bỗng đỏ bừng người hơi run tim đập nhanh triết vũ mắt ko rời khỏi cô :

-cô đi thì được như có thể để cái ví tiền của tôi lại không

-chết tiệt sắp lấy dc rồi mà

triết vũ nhìn vẻ mặt hăm hực của tử hàn không khỏi buồn cười :

-ra đi du học 3 năm đây là thành quả sao.

-hey ý anh là sao hả

-thì hành động của cô cho tôi thấy

-anh.....hừ cái này gọi là bất đắc dĩ thôi

-thế đã bao lần cô bất đắc dĩ rồi hả

-anh....

BỐP tử hàn vun đấm triết vũ chụp lấy tay cô :

-này nhok kém quá đấy

BỐP tử hàn vun chân đá vào chính giữa của triết vũ nhân lúc anh sơ ý làm triết vũ khóc hét lên :

-á cô làm gì vậy úi đauuuu....

tử hàn nhếch miệng :

-cẩn thận đấy

-tôi sẽ giết cô....

-hà anh biết chỗ này là đau ko hả

-gì

-là bờ sông đó

tử hàn vùng chân đá triết vũ anh loạng choạng té xuống và tieejj tay kéo luôn cô :

-tên chó chết làm gì vậy hả biến thái bỏ tay tôi ra

-tôi bỏ ra tôi chết à

-ko bỏ ra là cả 2 cùng chết đó

NGUYỆT GIA

-tiểu thư người làm sao vậy ạ

-hắc xì.... ko có gì

tử hàn nằm dài trên giường :

-lâm triết vũ tôi đã muốn quên anh tại sao anh lại cứ xuất hiện vào cuộc đời tôi

tử hàn vươn vai khẽ bước xuống cầu thang :

-ba ba à có đồ ăn sáng chưa

-rồi con nhỏ này lẹ lên ko lại trễ giờ đấy

-xì lo gì trễ thì leo rào

tử hàn ngồi xuống bàn bữu môi thứ cô quan tâm nhất bây giờ chính là bữa sáng ngon lành này

-tử hàn ak

-dạ con đang ăn mà

-trời ơi nghỉ ăn chút đi

-ko đc đang ăn ngon mà

-thiệt là

-thì a pa cứ nói đi

-chừng nào con mới chịu học hành đàng hoàng hả

-thì con vẫn đàng hoàng đấy thôi

-thiệt tình con bé này cố mà noi gương kia ng ta nghèo ko có điều kiện mà đã cố phấn đấu mà trở thành tỉ phú còn con

-dễ thôi thế thì con sẽ giúp nhà mình nghèo rồi phấn đấu

-cút..... cho ta biến đi học liền

á

tử hàn đứng ngoài cổng khó hửu :

-mình chỉ nói sự thật thôi mà kì dị ka

24. Chương 24

tử hàn nhún vai bước vào trường :

-ai da một tương lai tươi sáng đang chờ đón ta ha ha ha...

-nguyệt tử hàn....

một giọng nói vang lên một cách wen thuộc :

-mạnh..mạnh khương...

-cậu....

mặt tử hàn chốc đen lại cô lẩm bẩm :

-nếu tên này học ở đây thì tên kia ôi...một tương lai tươi sáng của mình....

-wa chúng ta có duyên thật nhỉ .

-ờ ...

tử hàn nhìn về phía trước triết vũ khoanh tay người dựa vào cột nhìn cô môi hiện lên một nụ cười đều .

Trong lòng cô nhói lên một cảm giác khó tả có nhớ có đau có thương có hận và có cả cái cảm giác máu dồn lên não khi nhìn cái mặt bư của lâm triết vũ tại hân mà cô bị cảm thù cũ chưa xong thì thù mới đã nườm nượp kéo đến .

tử hàn lạnh lùng đi ngang wa triết vũ một giọng nói ấm áp vang lên :

-mừng em đã way lại nguyệt tử hàn ...

tử hàn khựng lại cô nhìn anh triết vũ ánh mắt ấm áp nhìn cô tử hàn mặt chốc đỏ lừ ấp úng ko biết nên phải nói gì thì triết vũ đã lên tiếng :

-chào lâu ko gặp tôi cũng ko nghĩ học như cô mà vẫn có thể đến dc đây coi bộ trái đất sắp sập rồi

tử hàn há hốc rỏ rs tên này mún gây chuyện mà :

-dc lắm lâm triết vũ anh đi chết đi hứ

tử hàn hùng hổ bỏ đi triết vũ khẽ mỉm cười :

-em vẫn ko hề thay đổi

mạnh khương nhìn triết vũ rồi khẽ bỏ đi

25. Chương 25

Tử hàn ngồi xuống ghế . nếu dãy ngồi của triết vũ là tổ 1 thì có lẽ chỗ cô ngồi là tổ 4 .

Tử hàn chốc im lặng mắt đăm đăm nhìn ra cửa sổ . Nếu ko làm cũng đã rất lâu rồi thì phải .

Mạnh khương nhảy lên bàn cạnh ngồi :

- đi du học ko biết có tiến bộ gì ko đây hay vệt cứ hoàn vệt nhỉ

-hà nếu là vệt cũng là giống vệt đất tiền nhak

-ờ he

-chứ sao

tử hàn héch mũi mạnh khương nói tiếp :

-phải rồi cô là vệt quay

Nói xong mạnh khương chạy đi tử hàn trở mặt há hốc :

-chết tiệt bốn cô nương mà tóm dc nhà người là nhà người chết chắc.

mạnh khương nhe răng cười .

tử hân vừa chạy vừa tháo đôi giày ra và ném.....

Bốp.....

Sau cuộc vui đầy lãng mạng cái giá phải trả là mạnh khương chảy máu đầu vào phòng y tế

Rõ chơi ngu....

Phòng y tế :

-chết tiệt chảy máu đầu rồi con nhỏ chơi ác thế ui da

mạnh khương nhăn nhó sờ vết thương

Bên ngoài còn ồn ào hơn nữa :

-anh mạnh khương...

-cô ơi anh ấy có làm sao ko ạ

vv và vv.....

tử hân bước ra ban công cô khẽ cười lúc tên mạnh khương té đau bụng chết mất .

chợt khẽ quay người lại triết vũ đã đến và đánh một giấc từ lúc nào tử hân bĩu môi :

-cũng cúp tiết đấy thôi bị đặt hời đó làm như hay lắm vậy

tử hân ngồi xuống nhìn triết vũ thật lâu rồi bỏ đi triết vũ khẽ mở mắt nhìn theo tử hân trời ko mưa nhưng trên tay triết vũ vẫn

còn đọng lại hai giọt nước ... mắt,....

Hỏi Anh nè:

.

Nếu Em là cây xương rồng Anh có

dám ôm em không ??

... Chàng trai mỉm cười ôm lấy người

yêu :

.

Vẫn sẽ ôm Em thật chặt, dù biết sẽ

rất đau... còn Em thì sao ? .

Cô gái đẩy anh ra, tinh nghịch trả

lời:

.

Không ôm đâu, đau lắm !....

. Chàng trai mỉm cười:

.

. Nếu thật sự Anh là cây xương rồng...

.....Anh sẽ.....

.....không để Em ôm Anh đâu !..

....Đơn giản...

.....Vì Anh ko muốn Em phải đau vì Anh!..

-nếu tỏ ra ko wan tâm tỏ ra hồ hững có thể mang lại cho em hạnh phúc anh sẵn sàng dù biết anh sẽ đau.....
triết vũ lạng lẽ bỏ đi .

Mưa lại rơi nơi góc sân tử hàn tay nắm chặt :

-nếu đc ước em chỉ ước chúng ta sẽ ko bao giờ gặp lại nhau tại sao em phải cố tỏ ra mạnh mẽ tại sao em phải cười mỗi khi nhìn thấy anh....

- Cây chung tình cây chỉ yêu mình lá.

- Lá vô tình lá vẫn mãi bay đi.

- Lá trách rằng tại cây không giữ lá.

- Nhưng thật lòng lá có chắc yêu cây?

- Lá yếu mềm còn cây thì nhu nhược.

- Lá đành lòng theo gió để quên cây.

- Lá lia cây vì cây không giữ lá.

- Hay tại vì gió thổi lá bay đi?

• -Tình yêu của Em không Ngọt Ngào . . .

- Nó khùng khùng điên điên . . .

- Nhưng . . .

. . . Lại Tự Nhiên hơn của Người khác . . .

- Em không biết cách Lay Động con Tim Anh !. . .

- Em ngại ngùng trong từng cử chỉ . . .

- Nhưng . . .

- Em Tỉ Mỉ trong từng phút Yêu Thương . . .

- Ủ thỳ với Em . . .

. . . Anh là Tất Cả . . .

- Nhưng . . .

- Không có Nghĩa là :

- Anh được Quyền làm . . .

. . . Tổn Thương Em. . .! •

-trời đang mưa đấy

tử hàn giật mình quay lại :

- là cậu sao tôi tưởng cậu đang nằm ở phòng y tế chứ

-ừ nhưng vì trời đang mưa

-mưa thì có liên quan gì đến cậu chứ

-phải đó chỉ là đối vs cậu nhưng với tớ nó rất quan trọng

-mưa thì có gì quan trọng chứ

-vì nó là sinh nhật của cậu cơ mà....

Sinh nhật của tôi là những ngày mưa mẹ tôi vẫn thường bảo thế

tử hân quay đi :

-cậu nhớ sao....

cô mỉm cười nhìn anh :

- thế có quà ko nếu cậu mà nhớ chắc tôi sẽ thích mưa lắm

-tại sao cậu phải cười khi mình đang khóc chứ nguyệt tử hân tôi biết sẽ ko thể đâu cô ấy rất mạnh mẽ cơ mà
tử hân quay đi :

-vậy cậu đến đây để xem tôi khóc hả trong nó buồn cười lắm sao

-phải tớ đến vì tớ thấy cậu khóc tớ đến vì tớ thấy cậu đau

-cậu buồn cười thật tôi thế nào cũng có liên quan gì đến cậu

-vì cảm giác của cậu cũng chính là cảm giác của tớ lúc này

tử hân nhìn mạnh khương :

-khương...

-phải tớ biết cậu ko thích tớ tớ biết trong cậu ko hề có tớ tớ biết dù tớ có cố gắng như thế nào đi chăng nữa
thì tớ vẫn không thể thay thế dc triết vũ nhưng tớ vẫn mong cậu hạnh phúc tớ ko muốn thấy cậu khóc dù
cho ánh mắt cậu chẳng bao giờ hướng về tớ nhưng hạnh phúc lớn nhất đối vs tớ là dc nhìn thấy cậu cười có
phải cậu cảm thấy tuyệt vọng có phải cậu cảm thấy tim đau nhói

-tớ....

- triết vũ là người bạn thân nhất của tớ tớ tin rằng chỉ có cậu ấy mới mang lại hạnh phúc cho cậu và cũng
chỉ có cậu mới có thể khiến cậu ấy hạnh phúc hãy đi đi nếu cậu ko đi theo tiếng gọi trái tim thì sẽ có lúc
cậu phải hối tiếc như tớ

-mạnh khương....

mạnh khương khẽ lau nước mắt trên mặt tử hân :

-cậu yên tâm tớ sẽ ko từ bỏ cậu dễ dàng như vậy đâu chắc chắn nếu có kiếp sau tớ sẽ là người tìm ra cậu
trước ko phải chỉ kiếp sau đâu mà còn là cả sau sau nữa

-khương nếu ko có triết vũ chắc chắn tớ sẽ thích cậu xin lỗi

tử hân chạy đi

mạnh khương quay đi :

-chúc cậu hạnh phúc

triết vũ đang đọc sách thì tử hân bước tới :

-lâm triết vũ

triết vũ nhú mày :

-nguyệt tử hân

-cậu ko cần nói gì nữa tôi đến đây để tuyên bố vs cậu một tin

-gì nữa đây

tử hân lấy tay chỉ về phía anh :

-bỏ tiểu thư tuyên bố kể từ hôm nay sẽ chính thức theo đuổi cậu

-hả

triết vũ trở mắt :

-hả cô... hãm à

tử hàn tự tin nói :

-tôi hỏi cậu một câu cậu có đồng ý trở thành bạn trai của tôi ko

triết vũ nhìn tử hàn anh ấy cô đang run lên như đang lo sợ điều gì đó :

-tôi đã từng hận cậu và tổn thương vì cậu và tự bảo lòng sẽ quên cậu nhưng tôi ko thể làm thế

cậu là kẻ tôi ghét nhất nhưng tại sao tôi lại ko thể quên đc cậu

-nếu tôi từ chối thì sao

-tôi sẽ giết cậu

-rồi sao nữa

triết vũ nhìn tử hàn cô nhún vai :

-tất nhiên là hảo hảo sống tốt rồi

-một công chúa siêu quậy như em thì làm sao anh có thể chịu nổi chứ

-ko anh có thể chịu đc đấy vì anh là một con ác ma cơ mà ác ma học đường chính là anh đấy

-anh từ chối

tử hàn im lặng triết vũ nói tiếp :

-vì anh sẽ ko để em phải theo đuổi anh đâu

mạnh khương mỉm cười quay đi :

-anh đã cố dặn trái tim mình ko iu ko nhớ nhưng trái tim anh vốn là một tên quái gở hần cứ cồn cào tha thiết gọi tên em

26. Chương 26 - End

-mạnh khương cậu đi thiệt sao

-ừ

tử hàn im lặng một hồi mạnh khương nói tiếp :

-tạm biệt tôi đi đây

-tớ....

mạnh khương mỉm cười che miệng tử hàn lại như biết điều cô sắp nói :

-cậu ko cần phải nói gì cả như thế là quá đủ rồi

mạnh khương quay đi tiến thẳng vào phòng đợi :

-tớ thích cậu khi tớ nói những lời này mong cậu đừng nói xin lỗi cũng đừng khóc cậu mà xin lỗi thì tớ chỉ càng thấy mình đơn phương yêu cậu cậu mà khóc tớ lại như tên ngốc mà nói rằng cậu hãy an tâm mà sống thật hạnh phúc đi nhé điều đó chỉ làm tớ đau hơn tạm biệt cậu nguyệt tử hàn

tử hàn ngồi phóc xuống ghế đá :

- trả đây coi

-đang đọc ko thấy sao
 -cậu mà cũng đọc truyện sao
 -ko đc hả
 -nhưng truyện này bốn tiểu thư đang đọc mà
 -phiền quá ra chỗ khác chơi
 -chết tiệt có rút lại lời cậu ko hả
 -ko
 nói xong triết vũ chạy đi ko quên mang theo cuốn truyện
 -lâm triết vũ tên chó chết có trả ko thì bảo
 -ko trả để xem cậu làm gì dc tôi nào
 hai người chạy trên con đường dài :
 - nè hai người đó làm gì mà chạy dữ zậy
 -sao anh biết hình như đôi tình nhân đang giỡn đó mà
 -zj hả sao mà cô kia cầm đá chọi tên con trai quá trời vậy còn chửi tục nữa
 -à....
 -tên con trai có vẻ chạy sút quần em nhĩ
 -uk tội nghiệp
 -lâm triết vũ tôi chém.....cậu....
 -học học có khi nào mình chết trước khi lấy vợ ko trời học học.... cô ta ko biết mệt hay sao....mạnh khương
 help....

 -có phải bây giờ cậu đang rất hạnh phúc ko triết vũ tớ ghen tị vs cậu lắm
 3 NĂM SAU...
 -tử hân sao con còn ở đây mau thay đồ đi chứ
 -đợi tí con đang ăn đồ ăn ngon quá papa ạ
 -cái con nhỏ này lẹ lên
 -vâng..vâng chỉ còn 2 cái đùi gà thôi con ăn nốt đã
 -ko ăn gì nữa nhanhhhhhhhhhhhh...
 -hichic đùi gà ơi
 NHÀ THỜ
 -nè thầy chùa
 tử hân trong trang phục cô dâu ngoắc :
 -ơ
 -chút nữa ông đọc cái này cho tôi
 -hả ơ..
 -ơ gì muốn chết hả..

-ờ..ờ

triết vũ nhúu mày :

-gì vậy

-ko có gì trong mặt anh cứ như đưa tang vậy

-thì anh đi đưa tang mà

-ê í anh là sao hả lấy đc em là phước đức 3 đời nhà anh đó

-ừ quả báo 3 đời nhà anh thì có

-hừ

cả hai cùng bước lên bục :

-à ừm nguyệt tử hàn con có đồng ý lấy lâm triết vũ suốt đời ko

-ừ

-hả

-à dạ con đồng ý

-hừ lâm triết vũ à con có đồng ý lấy nguyệt tử hàn suốt đời ko con có đồng ý sẽ làm tất cả việc nhà cho vợ con sẽ cho vợ con ăn ngon mặt đẹp vợ con nói gò nghe đoá ko

triết vũ trở mặt nhìn tử hàn cô chớp chớp mắt nhìn anh như ko hay biết gì :

-con....

triết vũ thâm kêu trời :

-cái con nhỏ này...

-sao con có đồng ý ko

-con đồng ý

-đc vậy ta tuyên bố các con từ nay chính thức trở thành vợ chồng

tử hàn ngồi xuống bàn tiệc :

-wa nhìn ngon quá hô hô phải đánh chén thôi

-tử hàn chúc mừng cậu

tử hàn quay người lại mạnh khương đã đến từ khi nào :

-ơ

tử hàn tỏ vẻ bối rối mạnh khương cười :

-lâu ko gặp trông cậu béo ra nhỉ

triết vũ cười :

-cô gái xinh đẹp phía sao cậu là ai vậy

-à đó là...

tử hàn và cô gái phía sao nhìn nhau rồi cùng hét lên :

-tử hàn

-hiếu viên

mạnh khương và triết vũ nhìn nhau :

-2 người quen nhau hả

tử hàn nói :

-chứ sao bạn thân mà

hiếu viên cười :

-ôi nhớ ngày nào ở mỹ quá cậu có nhớ chuyện hai đứa mình phá xe máy bà cô ko hô hô vui phải biết à cậu quýt luôn tiền của nhỏ hana hả tớ cũng vậy mấy đứa bị tội mình quánh gửi mail xin lỗi tớ rồi đó

-lâu qua ko gặp tội mình đi ôn chiến tích xưa đi

-ok tiện thể kiểm gì bỏ bụng nha

-trời đúng ý tớ mặt dù tớ ăn đĩa thịt gà rồi nhưng vẫn còn ăn đc

-hahaha

triết vũ kinh hãi ko biết thời gian du học con nhỏ này đã làm gì nữa đúng là khủng bố mà

-hiếu viên và..

-ối dào mạnh khương hai đứa mình đúng là xấu số rồi

-hichic ở mỹ hiếu viên hiền dễ thương lắm mà sao lại...chết tôi rồi

THE END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cong-chua-sieu-quay-va-ac-ma-hoc-duong>